د ستر څښتن په سپېڅلي نامه

کتاب پېژندنه:

دکتاب نوم	:: بدلون
دشاعر نوم	::عزیز احمد عزیز
دشاعر د پلار نوم	:: اروانباد پیدا جان
تعلیم	:: شپاړسم (ایم اې سیاسیات)
دزیږون نېټه	:: ۱۲-۱۲-۱۹۸۹
دزیږون ځای	:: بازارکلا سیف الله / سویلي پښتونخوا
ګرځنده شمېره	::۰۳۲۱۸۰۷۰۰۶۷
کمپوز کونکی	:: مُحِب الله ښېراز
خپرندویه ټولنه	::پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله
د چاپ شمېر	:: (۱۱۰۰)
بیه	:: ۱۵۰ کالداري
دموندلو درک	:: دوتر پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ډېران اونژدې دوست مُحِب الله بنېراز د زړه له تله مننه کوم ،چې زما شعري ټولګه یې ټکي په ټکي ولوسته او په ډېره زښته مینه یې راته کمپوز کړه ورسره یې یوه په زړه پوري ،هر اړخیزه لیکنه باندي ولیکله.

له دې پرته د محترم استاد شېر زمان زیارمل صاحب، محترم لیکوال ترقي پسند انسان حمید خان او ورسره د ملګري ظریف صباډېرزیات منندوی یم چي زما پر شعرونو یې خپلې علمي سیریزي ولیکلې او ورسره د کلیم الله کلیم صاحب ډېر منندوی یم چې د چاپ په چارو کې یې راسره ډېري سترې ګاللې دي.

عزيز احمد عزيز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرون.......................

د هغه نازنین او شیرین جانان په نامه........

چا چې د تنکیو هیلو، نازکواحساساتو
او وربښمین خیالونو له لاري راسره ملګرتیا کړې ده او زما
د ژوند بهیر یې په مینه تل ژوندی ساتلی دی..............

عزیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د رجعتي معروض او ردِانقلاب توري سیلۍ په نړۍ کې په عمومي او زموږ په سیمه کې په ځانګړې توګه له ډیري اوږدې مودې راچلېدلې دي.دې توري سیلۍ ډېر روڼ فکرونه او ځلاند ستوري د خپلي ناولې لمن په ځُپ کې کړغېړن او پټ کړل ، داسي چپه باد و چلېده چې ټول تاریخي او ټولنیز قدرونه یې سر چپه ودرول د بدلون،انقلاب او نظریاتو ناره ښکنځل و ګرځېده غیبت، تربورګلوي، ځان خوښي ، شخصیت پر ستي او خود غرضي لوړ ټولنیز قدرونه و منل شول. سپېڅلې هیلې طبعي آرزوګاني او د ټولنیزي خپلواکۍ مبارزه ګناه و ګڼل شوه. زموږ د روایتي میني، ورورولۍ ، خواخوږۍ او د لوړ ثقافت ښکلې څېره بدګمانۍ ، کرکي او دټیټې سویې پرېدي رسمونو او نااشنا خیالونو رابدرنګه کړه،په سازماني دندو کي د نظریاتي تړون ، وفادارۍ ، پت او وقف کېدو ځای پانګې ،چاپلوسۍ،ځان ځانۍ او شخصي ګټو و نیوه.

د لیک هنر،ادب او آرټ زوال و موند.د موسیقۍ په مرۍ پښه کښېښول شوه د ټي وي او راډیو د سرکاري ډرامو پرته هنري ډرامې له لر او بر پښتونخوا څخه یو مخ کډه وکړه د copy to paste اصطلاح او عمل د ټولو علمي، تحقیقي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخلیقي ځانګوتاداو و اېست. یوې خوا ته باسیواده ځوانان د سپینو خولو،سرو شونډو، تورو زلفواو د سرو اننګو په ستایلو مست دي بلې خوا ته بیا د ناهیلۍ او ورکي لارې لارویان په داسي کړو وړو،خیالونواو جاموتېر اېستل شوي دی چې د چاپېریال له بدمرغیو او د وخت له غوښتنو څخه کانه او ړانده په یو بل جهان کې ورک دي.

په داسي حال کې ملګري عزیزاحمد عزیز د شعر هنر د خپلي ټولني دځېړني، د ځوانانو د راویښولو، درون صباوؤن د بدلون د پاره د وروستي طبقاتي جنګ د نغارې په توګه په کار راوړي. ملګری عزیز زموږ د مراعات یافته خواصواو د بې برخي خاوري سروګړو انځور په هنرمندانه ډول په لاندیني ښکلي او پاخه شعر کې داسي څرکوي:

څوک انتظار کې د خیام ځنګېږي
څوک بیا په هیله د کوثر ویده دی

د پښتو ژبي او ادبیاتو د یوه زدکونکي په حیث زما د اومړي ادراک او استنتاج یوه ناچاره رایه ده چې د پښتو ژبي د اولسي ادب د منظومي برخي پلو د مذاحمتي ،رزمیه ، پرمخ تللي او د پراخ فکر له ملغلرو څخه ډک دی. البته د یواني یا مشترک ادب د کلاسیکي شاعرانو راپه د ښخوا تر ډېره حده منظومه برخه د ذکر

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوومطالبو پرځنګ د ټولني د غوښتنواو اړتیاوؤ پر ځای نابلدو خیالونو، تشو روحاني کیسو، بې ځایه اخلاقي لارښونو پړسولې ده. له هم دې علته پښتانه ځوانان او پېغلې، سپینږیري او مېښدي د ټپې ، کاکړۍ غاړو او داسي نورو له خوږلت څخه خپلې خبري او ویناوي شیرینوي او زړونوته ژوري لاري پیدا کوي . نه یوائې په ماقبل منطقي مجلسونو کې بلکې په ټولو جدي بحثونو کې هم په مدلل ډول د وروستي تکان په توګه کارېږي. د پښتو ژبې دیواني اړخ منظومه برخه بیا په خپل وار ځینو سرتېرو شاعرانود خپل زړه په وینو خړوبه کړې او په سرو ګلونو یې پسوللې ده.هم دا د جرات خاوندانوویاړمنو شاعرانو د شنو اوسرو لمبو د شغلو د ستایلوپر ځای په بل شوي اور کې د سوځېدلو خلګو چیغي او کوکي د شعر په ښه اولس ته رسولې دي .د ځپلي اولس پرهرونه یې ور ګنډلي بې وزلي یې په توان ور اړولې او ظالم په مخ کې یې پیاوړی اولس درولی دی . د استبداد خاوندان د هغوی بادار استعمار او تالي څټ نوکران یې اولس ته په ګوته کړي او بیا یې لڅ کړي او کلک یې غندلي دي ځوان ملګری عزیز هم په دا قطار کي ولاړ دی . ملګري عزیز د خپل شعر په غشي د پښتني ټولني د مسخ شوي قبیلوي جوړښت کرغېړني څېرې د خان او رجعت ناولي استثماري څلي نخښه کوي .د لویو لویو بادرانو د نظام په خلاف استثمار شوي خلګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راټولوي ځپلی اولس راپاروي د جابرانو فرسوده نظام راړنګول غواړي او په ځای يې د خوارانو د ټولنيز عدل نظام درول غواړي د خوارو بې وزلو خلکو په څنګ کې درېدل او د بادارانو له حکمه د سرغړوني په لذت او جرم ښه خبر دی ځکه خو وايي:

د مرګ په غېږ راته بله زندګي راکوي
ما د اورونو بيايي خوشحالي راکوي

ځوان شاعر د جنسي توپير په اساس د مېرمنو کردار او د هغوی وجود يوائځي د نارينه د رومانوي تسکين تر حده د رالنډولو کلک مخالف دی بيا د يوه داسي قام او اولس مېرمني چې په تاريخ کې د خپلواکۍ د مبارزې په لارکې سرونه شندلي او وياړ يې په برخه شوی دی. او هم نن د مبارزې په ډګر کې د مېرمنو و فعالي برخي اخيستلو ته خوشبين دی. د پښتني پيغلو او مېرمنو رښتني ښکلا د هغوی په سنګار کې نه بلکې د هغو په فکري پوخوالي او مېړانه کښې ويني د بيلګې په توګه:

پيغلي يې خيژي و سنګر ته دسيالۍ دپاره
هسي نادان يم په دې سترګو کې کجل لټوم

د پښتانه اولس په ټولنه د تپل شوي ناورين او د سرونو په لو انديښمن دی په خونړي لوبه کې ښکېل کردارونه يې په مځکه راسربېره کړي دي د پرېدیو نوکران يې تر کلکي نيوکي لاندي

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي دي د خانانو له پلوه قام او اولس ته د ګټې او ترقۍ نه راوړلو په نسبت او پر تله د اولس په ژغورلو کې ناکامۍ او په اولس د پرېدیو د ناتار د نه مخنیوي په اړه قهرېدلی دی په یوه قام کې د واکمنو او خوارو خلکو د ګټو او ژوندون تر منځ ژور تضاد ویني په خپل شعرکي داسي راوړي:

خانانو مځکه او اسمان دي سره څومره لیري
زموږ او ستاسو تر میان دومره فاصله پرته ده
او نور نو د بې هنره او تر ځان محدوده واکمنو پر ځای خوار اولس ته اولسي اتل لټوي د بیلګې په توګه:

په دغه کلي کې واکمن دي بې هنره خلګ
نور دې اولس صنوبر غوندي اتل لټوم
د عزیز احمد عزیز د غزلو تحلیل که د شکل او مضمون د مقولې په اوزار و کړل شي نو په لنډه توګه دې پایلي ته رسېږوچې د ځوان شاعر لومړی شعري مجموعه د پښتو ژبې په مذاحمتي او مترقي ادب کې یوه ښکلې اضافه ده .شعرونه یې په تیکنیکي لحاظ په بشپړه ډول موزون او ارکان یې د پښتو شاعرۍ په عروضو برابر دي ، د شعر انداز یې ښکلی سندریز،ایجازي ، اسانه او عام فهمه دی ځیني غزلي یې ډیري په زړه پوري او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو غزلو کې د خورا لوړي سوییې پاخه شعرونه لري .چې زړه راکښونکی سکښت او مدعا لري.

د ځوان شاعر لومړی شعري مجموعه بدلون د مطالبو او موضوګانو په حواله څه محدودیت هم لري تاریخي مهمي پیښي،تاریخ جوړونکي انقلابي شخصیات،غورځنګونه او رزمونه د یادولو اړتیا لري .ناوړه رسمونه عمومي مغالطې او داسي د نوې نړی نوي مضامین څېړل غواړي ځوان شاعر د خپل فکري یون په ډګر کې په انتقالي دوره کې قرار لري ځیني وخت روانه ګډوډي او خونړی وضع د غریب اولس د انقلاب د درسګاه په توګه تعریفوي په لاندیني شعرکې یې ګورو:

و دې غریب اولس ته لار د انقلاب ور ښایي
دا قهرېدلی په غضب اخته اسمان مي خوښ دی
او بیا ځیني وخت دواکمنو په دې استبدادي او د ظلم په نظام کې د امن خوب او د سولې بیرغوونه ویني ، د مثال په توګه یې لاندینی بېلګه:

دلته به د امن جنډی جګي شي
وخت راسره داسي زمزمه وکړه

په ځوان شاعر کي داسي څرک وینم چې دی به په راتلونکي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل شعري هنر ته د موضوګانو په هکله نوره ښکلا ،جدت او پراخوالی ورووه بخښي.

په مجموعو کې ،،بدلون،، یو ښکلی زیار په تیاره کې یوه بله سپرغۍ د واکمنو د جبر په خلاف اولس ته یو تکړه رڼغ دی ،،بدلون،، یوه روښانه ډیوه ده چې د اباد اولس او سمسور هیواد لار پکښې موندل کیږي د طبقاتي جنګ او د ټولنیز عدل د مبارزې د میدان د یوه سپاهي په حیث هیله مند یم او خواهش کوم چې د ملګري عزیز د فکر لښنده نوره هم پیاوړې شي ،پوخوالی وه موندي ،لوړه او زوروره شي چې د قلم په غشي نور شعرونه او مضامین جوړ کړي طبعي ده چې لا هنري او زیات کیفیتي او پاخه شعرونه چې د ظلم او جبر د خان او رجعت دا مصنوعي زبږ هسک رانسکور کړي.

پروفیسر حمید خان

کوټه **02-01-2015**

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالیاتي او مزاحمتي شاعر

د ځوان شاعر عزیز احمد عزیز دا زیار د ستایلو وړ دي چې ده خپل منظوم اثر چاپ ته چمتو کړی دی او د ادب جهان ته یې یو نوی ګلبوټی و سپارلو.تر څو چې مي دا کتاب لوستی دی نو دا پریکړه بې ځایه نه راته ښکاري چې پکې شاعر خپل شاعرانه وجدان په هنري پسول پسوللی دی او جمالیاتي احساس یې د وخت او سستم په ستم کي هم ژوندی ساتلی دی په مشخص نظر یې جهان لید کړی دی .او بیا یې په خپل شاعرانه کمال تجسیم کړی دی. د خوار اولسونو انځورګیري یې کړې ده.

دا قسم ادبیات له ویني څښونکي فاشزم سره په مقابله کي د خپل تکامل یوه بل پړاو ته داخل شوی دی .چې دا پړاو د غښتلي سوشیالستي سستم له منځ ته راتګ څخه شرو کیږي د د غه وخت ادبیات او تېوري په ګډه او یوه سنګر کي د زیارکښو انسانانو د ګټو ژغورنه کوي او د سولې او سوشیالزم د ګلشن څارنه کوي . څه رنګه چې امپریالزم په اوسني وخت کي د خپل بحران په مرحله کي واقع دی نو د امپریالستي ادبیاتو ننی بحراني کیفیت له امپریالستي بحران څخه پرته د مطالعې وړ هم نه دی.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مترقي ادبیاتو اوتېوري ډېري ښې ځانګړتیاوي په دې کي دي چي د باداری، فیوډالی او بورژوازي ادبیاتو پر خلاف د خواریکښ انسان د حاکمیت او په بنیادي تحلیل کي د بې طبقو ټولني د جوړېدو له پاره زیار باسي مترقي ادبیات د طبقاتو د محوه کولواو له یو انسان څخه د بل انسان له استثمار څخه د خلاسي ټولني په لور بریالیتوبونه تر لاسه کوي.

د ملګري عزیز په دې شعري مجموعه کي مي بشپړه دا زیارپه نظر راغلو چي پکي د نړۍ زیارکښو ته يې دا درس وؤ چي نور د سامراج او د هغه ګوډاګیانو څخه خپل منافع او انرجي ژغورو او خپل ژوند ته به خپل جنت لټوو.

د دې ځوان شاعر په شعري ببلګه او د ده په عمومي میلان کې مي بشپړ دا احساس او د تفکراساس مي داسي محسوس کړی دی چې دی په ادبي جهان کي د هغې میتودولوژي (**Methodology**)او ایډیالوژي (**Ideology**)له پلویانو څخه دی د کومو تهیورستان (**Theorists**) لاربنونه چې ماکسیم ګورکي او د هغه لاربنود استاد ولادمیر لینن لاره په پوره متانت سره پر مخ وړي او د استادانو ځلاندو پرنسپونو(**Principles**) په رڼا کې د ادبیاتو د اصلي ماهیت او مضمون لا پسي روښانه کوي ځکه د استادانو اډیالوجي زموږ د وخت هغه پیاوړې اډیالوجي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې د نړۍ په خورا پېچلو سیاسي ،اقتصادي اوفلسفي حرکتونو کې موږ ته علمي حقایقو او عملي مبارزو لورى را ښودلاى شي د دې اډیالوجۍ ډېر لوى فرق له نورو سره دا دى چې ټولني ته د طبقاتي تنازع په هینداره کې ګوري.

نوې ادبي تهیوري د شاعرانو او ادیبانو د تخلیق په باب تل طبقاتي تحلیل او دریځ لري ځکه نوې ادبي تهیوري هر ادیب او شاعر جلا نه ګڼي بلکې د پرولتوري ادبیاتو منځ ته راوړونکى بدلون ،،سره زر،، لولي او باید د دوى ایجاد شوي آثار د نړۍ د ادبیاتو د پر مختیایي بهیر او هدف له پاره د لارښود حیثیت و لري.

په درناوي

شیر زمان زیارمل

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز احمد عزیز یوتاند او تکړه شاعر

شعر لیکل هر کله د یو شاعر دضمیرد نازک تخیل هغه زړه لړزونکی ږغ او سپېڅلی احساس وي چي شاعر پکي بلاخوا ړه او ترخه حقیقتونه په ډیره نرمه، خوږه ، پسته ،روانه او زړو وړونکې لهجه سره سرګند کړي وي.آن دا چي داسي ربښتوني خبري چي هغه عام فهمه نشي ګرځېدای او نه یې عام وګړي په اولسي ژبه بیانولای شي خو شاعردی چي هم هغسي سختو حقایقو ته ځان جوړ کړي او په پسته ژبه یې و اولس ته په حساسه او سالمه توګه و رسوي.له هم دې کبله و شاعر ته د قام سترګي هم ویلای شو.

که څه هم یو خوا ته د پښتو ادب دا وخت له نېکه مرغه بلا شاعران او چوپړ وهونکي لري.نوبلې خوا ته د ډیرو سترو لیکوالانو له خولې دا ټکي هم راوځي چي و پښتو ته نور د نثر اړتیاده باید شاعران له خپل شعري ذوق سره سره و نثر ته هم مخه کړي.دا خبره به زه تر یو حده تاید کړم خو چي کله سړی د داسي تکړه او تاند شاعر و هڅانده او نازک خیاله شاعري ته خیال وکړي او په ډیر غور یې و وایي نو زما په خیال د داسي شاعر په شعر کي هغه د نثر خوند او تنده هم پوره او ماته شي. نو بیا نشو کولای چي هغه پورتنۍ خبره سل په سل کي تائید کړو. ولي چي کوم کس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر په نغمیزه ژبه کوم څه څومري په خوند بیانولای شي چې هم خوند وي او هم مقصدیت وي نو باید بیاهغه شاعر نور هم پر دغه کار په دغه لیکه کې تشویق کړل شي. او ورسره یې ملا ټینګه کړل شي.خو د نثر اهمیت هم په دې نه کمیږي او خپل اهمیت به په داسي شاعري لا نور پیاوړی کړي ولي چې په نثر کې د ډیر تریخ حقیقت بیانولو پر ځای چې د شعرحواله ورکړل شي نو زیات جامعت و مومي.

په هم دغه نغمیزه او هڅانده شاعرانو کې یو عزیز احمدعزیز در یادوم چې دا وخت یې عمر هم بس۲۵ کاله دی ،خو په دې کم عُمری کې یې په ډیره خوږه ژبه د شعر د تخیل او تخلیق ویاړتر لاسه کړی دی. اودا چې لومړی شعري ټولګه یې وچاپ ته تیاره ده چې نوم یې ورله «**بدلـــــون**» غوره کړی دی. هم زه به یې دا لویه نیکمرغي و بولم.ولي چې عزیزاحمد عزیز وخپل شعر ته یو ټولنیزفکري او فني شکل لري او زما په اند که یې نور هم تشویق کړو نو نږدې ده چې موږ به و پښتو ادب ته یو بل جوهر وموندو.لکه ستر خوشحال بابا چې وایي:

چې غوټې پسي وهې په لاس به درشي
چا وَیل چې په دریاب کې ګوهر نشته

د عزیز احمد عزیز وشاعري ته که په هر اړخیزه ډول ځیر شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوړېر څه به په لاس راشي خو په دې اړه چي دعزيز په شاعري څومره زه پوهېږم او په ژور نظر مي لوستې ده نو داسي جوتيږي چي په دې شاعر کي د شعر ليکلو او ويلود تخليق قوت شته او هم يې د شعر فني اړخونه پوره دي.خو که بيا څه کمي پکښې هم وي نو د هغه په هکله به دومره ووايم چي (دښايستې يو عيب نه عيب دی)او که بيا يې د نظر او خيال وخواته راشو نو د عزيز په شاعري کي نازک خيالي ،جماليات ، طبقاتي توپير او ورسره روايتي اړخ هم شتون لري ،او بلي خوا ته ټولنيزه بې انصافي ، قبايلي تضادات او مذهبي کاروباري اپروچ ته هم د تنقيد په نظر کتل شوي دي چي نن سبا يې زموږ په ټولنه کي په خلاف د تبليغ کولوزيات ارزښت دی.اوکه وګورو نو زموږ ټول ليکوالان هم په خپلو ليکنو او شعرونو کي د دې ټولنيزيوالي تبليغ روان کړی دی او ورباندي زيات زور اچوي چي د عام اولس فکر راواړوي چي د ټولني د بنسټيزوستونځوچاره کول په څه کي ده؟او له دې سره سره د عزيز شاعري نور هم ګڼشمير موضوعات لري چي زه به هڅه کوم او و توانېږم چي په دې ليکنه کي يې راغونډکړم سره د ده دشعر په اثبات . لکه څنګه چې عزيز په ټولنه کې و هغو مخورو ته ګوته نيسي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو او بچانو د ژغورلو له پاره د بل د کور ځوانان او وګړي په ناجايزه توګه د جنګ مېدان ته لېږي او نوم يې ورله د غزا ورکړی دی.او شاعرپر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو باندي تنقید کوي اوورسره و خپلو پښتنو ته د یووالي ږغ کوي او د نفرت اوکرکي څخه کرکه کوي .په هم دې اړه د عزیز د شعرنمونې څه په دې ډول رانقلوم:

ځوانان لیږي او دی په خپله پرنغري پاتیږي
دا مي یقین دی او دغسي له فرمانه ښکاري
باید چي یو شو د نفاق اورونه مړه کړو زیاته
کنې عزیزه! بېقدري مو را روانه ښکاري

او بلي خواته عزیز هغه انسانان هم تر انتقاد لاندي کړي دي کوم چا چي زموږ په ټولنه کي د مذهب غلط پرچارکړی او و نړی ته یې بد ایسوي ،یوازي مذهب د ځان په شخصي ګټه تماموي او ورسره هغه مذهبي ټیکه دارن په ګوته کوي چي ټول عمر یې مذهب د دربار ماتحت جوړ کړی وي. نو عزیز ورپسي ډیر په ځیرنیز ډول ګرځي او ورته په تنقیدي نظر ګوري ، څه داسي یې په ګوته کوي:

د څو غټانو درباریان دي ورله ګټي کوي
غاړي تازه کړي آیاتونه د قرآن و وایي
مُلا په ورځ کي زما د حق غاصب دی
په شپه یې چوف کړ استغفار ویده شو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل ځاي خو د استعمار و خواته هم ګوته نیسي چي د خلګواستحصال د ملا یا خان په جامه کي تر سره کوي اوخان و ملا دواړه د یوې غاري ماران بولي .چي دا هم زموږ د ټولني یوه ستره غمیزه ده چي ساده اولس مو په رنګ رنګ بې ځایه ښایستو شعارونو غولېدلی دی او لا یې نوراستعماري لاسونه غولول غواړي نو عزیز یې داسي په خپل شعري هنر راښکاره کوي:

د ایمان شمعه دي مړه وه ځکه ولاړې
چي دي پرېښودل سنګر او میدان دواړه
په شپه کي راشي سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي
دلته د حق ژبه ګونګی عزیزه !
دلته څوک نه کوي صفا خبري

بل ځای بیا په ټولنه کي د بې انصافی او بې معیاره قوانینو ته هم بد وایي او د خپل قام خواخوږي سرګندوي او له دې سره سره خپل قام دسولي اوامن قام بولي کوم چي ټولي نړۍ د جنګ میدان د هغو وطن جوړ کړی دی:

څوک انتظارکښي دخیام ځنګیږي
څوک بیا په هیله دکوثر ویده دی

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

نوروته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چي نهر ویده دی
د سولي خلګ جنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مي په کابل ګډه شوه

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو و متلونو ته هم تر خپله وسه ځاي ورکوي او د خپلو تیرو اتلانو وخبرو ته هم غوږ نیسي او په داسي شکل یې بیانوي:

خپله خوله کلا ده هم بلا خلګو
نه یم په خبر خو پښتانه وایي
زه عزیز له ژونده څکه ستړی یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وایي

خو تر ټولو مهم اولوی احساس چي د ځپلي اولس د راویښولو له پاره لري په ټولنه کي د انصاف له پاره خلګ راو پاروي او ورته په ډاډه زړه د خپل ځپل شوي اولس او د قام د مشرانو په منځ کي چي کوم معاشي فرق شتون لري هغه په ګوته کوي او دا معاشي فرق په ډیره سالمه او خوږه لهجه بیانوي او دا معاشي توپیر و ټولنه ته ور ښکاره کوي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ خو یې سر و کال په خوله ګرځوو
ستا سو پر کلي خو روږه تېره شوه
په لوږه، تنده غریب شپه تېره کړه
په بېغمۍ باندي سالار ویده شو

عزیز په خپله شاعري کې له وطن سره هم خورا زښته مینه سرګندوي ، د وطن هر بوټی ،کاڼي او لعلونه ښه ایسوي او د هیڅ وطن پر محلونو خپله جونګړو نه سودا کوي .او که هرڅو ښه او بد حالات یې پر وطن راځي خو دی یې و مقابلې ته تیار دی او نه غواړي چي وطن دي د پریدیو په شکیل کي راشي او پریدي دي باچاهي پرې وکړي .او دخپل وطن مظلومیت هم د بل تر باچاهۍ ښه او ویاړمن بولي .د نورو وطنونو په بدله کي خپل وطن ښه ستایي او خپل وطن د ځان له پاره غنیمت لولي .عزیز چي په دومره کم عمري کي دی هم ځان د نورو هیوادونو د وګړو سیال بولي او هیڅ په خپل خوارږه وطن او دخاپوړو پرځای د تور داغ لګولو زغم نه لري بلکې پکي د امن راوستلو تلوسه لري .لکه چي وایي:

د هــر وطن حسن ستایلو لــه وي خپل شاعــران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا یوه ده په سلا مو ولي
تاریخ د ګراني پښتونخوا مو ولي
زه پرې خوشحال یم خو دا نه چې جنازې ترې باسم
ماته د امن او د میني پښتونخوا په کار ده

او یو بل شی چې د عزیز و شاعري ته یې ځانګړتیا ورکړې ده هغه (سترګي) دي .چې دا یو توری ډیر زیات کارول شوی دی او په رښتیا هم په هرهغه شعر چې سترګي توری پکي کارول شوی وي ډیرپه پسته او خوږه ژبه پکي رانغښتل شوی دی او واقعاً یې هم و هغه شعر یا غزل ته ځانګړتیا ورکړې وي. او د عزیز په شاعري کي د یو خاص علامت په توګه ښکاري چې ورته په شاعري کي علامت نګاري ویل کیږي د بیلګي په توګه:

زړه کښې خو مي ته یې او ستا سترګي دي
یاره ښایستې دي رښتیا سترګي دي
زه دي په اېرې اېرې کړم یاره چې
سرې لمبې اورونه که دا سترګي دي
ماته وایي هیڅ حال به ته نه وایې
زه یې ځنګه پټ کړمه زما سترګي دي

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مي ستا په پښتنو سترګو کي
بلا مزې دي په دې دوو سترګو کي
څومري حیا او رنګیني پرته ده
ستا مهذبو ښایستو سترګو کي
خلګو له ما نه به ګیلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترګو کي
ځکه خو نه اوړي نظر له تا نه
مینه دي ډېره ده په مړو سترګو کي
عزیز چي داسي له دنیا جلا یم
فکر مي اړ دی په هغو سترګو کي

ولي چي په عامه توګه کله یو شاعر زیات یو توری یا لفظ یا د یو شي نوم په یوه غزل کي زیات رانغاړي نو هغه غزل بیخونده شي .خو عزیز په کارولو سره زیات خوند او خوږوالی پکي پیدا کړی دی.

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو ژبي نورنومو ړي شاعران هم ستایلي دي او داسي ښکاري لکه چي د پښتو په شاعرانو کي یې د نورو شاعرانو په پرتله دا یاد کړي شاعران ډېر خوښ وي او د شعر په نغمیزه ژبه یې و قام ته ور ښکاره کړي دي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما و ژبه ته يې مينه او ښکلا ورکړې درویش* مي هم د زړګي سر دی او کاروان* مي خوښ دی

اوس به راشو د يو ځوان شاعرو ځوانه شاعري ته چي په خپل وخت کي او د ځوانۍ په تاندو شپو کي شاعر کومه شاعري کوي او ورته د هغو وګړو مخ را اړوي کومو وګړو ته چي د ميني او رومانس دردونه رسيدلي وي او د شاعرۍ په ژبه موږ ورته نازکخيالي يا جماليات وايو.په رښتيا هم عزيز خپله شاعري په دې زرين او ښايسته شال هم ناوې کړې ده او و خپله شاعرۍ ته يې د ناوي د لومړۍ ورځي زړه راکښونکي خالونه هم ايښي دي او دا نازکخيالي يې هم په ډېر ښايسته انځوريز شکل شاعرانه کړې ده او يقيناً به ورته د هر يوه ويونکي زړه هځيږي.او دا خيال يې له هيڅ شاعرسره په تړاو کي نه راولم ولي چي عزيز په دې خيال کي يوازي خپله دميني لړۍ راټوله کړې ده ،په هم دې وجه يې ځانګړتيا په برخه ده، په ټوله شاعري کي يې د ميني شاعري کړې زياته ليکلې ده او مينه يې د خپل ژوند يوائې هغه مقدس او پاک مقصد ګرځولی دی او د ژوند هر څه چي کوي د ميني په پيمانه کي يې غواړي او مينه د ژوند داسي بامقصده احسا س لولي چي به غير د ميني د ژوند کړه وړه ورته نيمګړي ښکاري. د ميني شاعري د عزيز و ټوله شاعري ته لا ځلا او ښکلا و ربخښلې ده.نوراځی په دې هکله يې هم شعري نمونې ولولو:

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه سهار نه کړې جُدا به شو مونږ
په پسته غبږ کې مې دلبر ویده دی
اوس په تنکۍ ځواني کې ګډه شوله
اوس یې مستي ده د ښو پر کلي
ستا پر جمال یې لیکم جانه پر ښکلا یې لیکم
ما چې غزل کله لیکلې ده پر تا یې لیکم
لا خو یې و پالي د ځان په رنګه
لا څوک د چا د زړګي غلا نه کوي

د مینې په دونیا کې عزیز په خپله د خپل محبوب په وړاندې هیڅ کله دا نه خوښوي چې ځان د محبوب په مخ کې بې وسه ثابت کړي او هر وخت داسې انځوروي چې دی ورته ځان محتاج وګڼي بلکې هر وخت په دې هڅه کې دی چې پر محبوب باندې ځان ګران کړي او هغه یې په مینه و پسولي او په مینه کې د خپل محبوب له مخې تکبر او غرور ښکاره کړي که څه هم داسې نه شي کیداي خو د محبوب ځان ته را جلبولو یوه ښه لاره یې غوره کړې ده چې پر محبوب نور هم ځان ګران کړي او نور یې وه نازوي. عزیز هر کله په مینه کې د دې ادا ډیره تلوسه لري چې د مینې بار نور هم پر ځان واړوي او تل ورسره محبوب زیاته مینه وکړي د هغې وجه هم دا ده چې دی په خپله ډیره زیاته مینه و خپل محبوب ته

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربخښي تش د لباسي میني هیڅ نه دی قایله.یعني په مینه کي غرور او نازونه ډیر خوښوي چي له دې کبله به ورته د نازونو او اداګانو شاعر و وایم.د بیلګي په توګه

ما يې پر لاس عزيز ليکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئيل يې بيا ورځمه بيا يې ليکم
عزيز به نور پر ځنګانه ويده ووم
هغې ويل خوب دي تنها نه کوي
اوښکلني سترګي له ظالم دستوره راله وايي
عزيزه! زه به درته ډيري کوم دعا مه راځه

عزیز په خپله شاعري کي د ټولني و هر اړخ ته پام کړی دی او په خاصه توګه یې په ټولنه کي د معاشي توپیر او د ټولنیز توپیر ډیرزیات غندلي دي او د داسي نظریاتو او نظام یې په ډیره ښایسته او مدلیله توګه غندنه کړې ،د کوم له وجي چي په ټولنه کي د لوړي طبقې له لاسه پر لاندي طبقه ډیر زیاتوب کیږي او هیڅ څوک یې په دې لاره کي نه دي معاف کړي لکه په خاصه توګه یې د ظالم نظام ملګري هغه که خان وي که مُلا وي او که نور قامي مشران چي کوم څوک د غاصبانو یا ظالم نظام ملګرتیا کوي. یعني و هیڅ چا ته یې دا حق نه دی ورکړی چي هغه دي په زور او ظلم د مظلوم او محکوم حق و وهي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیـز پـه خپلـه شـاعري کـي د غـزل څخـه پرتـه و نظـم تـه هـم ځـای ورکړی دی او تـر خپلـه وسـه يـې ډيـر ښـه نظمونـه ليکلـي دي او د نظم پر دوو اصنافو يې کار کړی دی يعنـي سـپين يـا ازاد نظـم او پابند نظم باندي يې کار کړی دی نظمونـه يـې هـم تـر زياتـه حـده د شعر په فني تول پوره دي خو د ,,بدلون،، ,اوس هغـه د ويـر کلـی دی ،، ,,يوه ګيله او مدعا ،، يې ډېر ښه او جالبه نظمونه دي.
له دې سره د عزيز پـه شـاعري کـي يـوه کمـي محسوسـيږي هغـه دا چي په زياتو شعرونو کي د اردو ،فارسي او مات ګوډ عربـي ژبـي ټکي کارول شوي دي چي ځـاي پـه ځـای يـې د شـعر سـپيڅلتيا او سادګي ته هم څه زيـان رسـولی دی. خـوزه پـه دې هيلـه يـم چـي دا کمي به هم له وخته سره له منځه وباسي.نور نو تاسـو او دعزيـز د شـاعرۍ پـه مـنځ کـي ځـان نـه خنـډوم اوقضـاوت هـم وتاسـو درنـو لوستونکو ته پريږدم.خداي دي د عزيز په شاعري کي لا ښکلا او ښايست راولي د ده د تل برياليتوب او پرمختګ په هيله.

په مينه او درنښت

محب الله ښېراز

پښتو ادبي ټولنه کلاسيف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به څه وؤ وایم

ترهر څه د مخه په دې شکر اېستل په کار دي چې د پښتو ادب لمن دا وخت ډېره پراخه او غني ده .او ډېرداسي انسانان دې خاوري زېږولي دي چې له پښتو ژبې او قام سره بېکچه مینه لري .او له یوه اړخه هم دا انسانان خپله خوږه ژبه خوارېدو ته نه پرېږدي.که څه هم په دې وطن کي دا پوره هڅه کېږي چې موږ له خپلي ژبې ډېر بیرته پاتې شو په مکتبونو ،عدالتونو او دوترونو کي په پښتو ژبه لیک لوست څه چې وئیل یې هم لویه ګناه بلل کېږي آن تر دې چې د دوږخ ژبه یې ورته وئیلي دي.

له دې ټولو بندیزونو سره سره د شاعرانو او لیکوالانو جمِ غفیر دی،ډېر لېوني بې غرضه د دې ژبې خدمت نه یوازي کوي بلکې پر ځان یې فرض لولي. د شاعرانو په دې جمله کي ما هم خپله ونډه اخیستې ده او په داسي حال کي مي شعري ټولګه چمتو کړې ده،چې ټول وطن د تباهۍ او بربادۍ سره مخ دی . ټول قام شل او د ظلم و بربریت ښکار دی.

په خپل **۲۵** کاله ژوند کي چې مي څه لیدلي او کتلي دي ، د ټولني ډېر وېرونکی او زخمي زخمي تصویر په نظر راځي مکتبونه په بارودو الوزي واړه واړه ماشومان په مړدکو سوري کېږي د وطن ټول غرونه او سیندونه د نورو په واک و اختیار دي او په لکونو انسانان د مرګ شومه شول. او دا عمل نن هم په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین سترګی روان دی. د انساني ويني هيڅ قيمت او ارزښت نشته.

ما خپله شاعري چي څومره کړې ده ښکاره خبره ده د داسي حالاتو اغېزه به ضرور لري تقريباً د شپاړسو کلونو وم چي د پښتو ژبي کتابونه مي لوستل او له دې سره مي خپله هم ماته ګوډه شاعري کوله.تر ډېره مي خپله شاعري له ځانه سره پټه ساتله خو بيا د ځينو ملګرو په مرسته او لارښوونه مي د شاعری باقاعده پيل د کلاسيف الله د شاعرانو ملګرو سره د ,,پښتو ادبي ټولني،، څخه وکړی.

د ملګرو ډاډ او حوصلې راکولو دومره توانا کړم چي نن مي شعري ټولګه چاپ ته چمتو کړې ده.شاعري مي ښه ده او که بده؟ په معيار پوره ده او که نه؟ دا قضاوت تاسو ته پرېږدم خو دومره ده چي تر حاضر ساعته مي چي څومره توان وؤ دا مي کړی دی.

هڅه مي کړې ده چي د خپل دانش او خام عقل برابر د سماج ټولي ناخوالي،طبقاتي تفاوت ،جبري استحصال،قامي مظلوميت ،مُلايت او قبايلي ناولي رسومات او نوري ټولي غميزي په ګوته کړم چي د دې وخت انسانان ورسره مخ دي.

پخپله شاعري کي مي دخپل ژوندانه تودې،سړې د جانان جفا او وفا ، د هجربادونه، د وصل مابنامونه او د ميني ارزښت ته پکي بشپړه ځای ورکړی دی. د مطلق شاعر په حيث مي هڅه کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د ژوند لوړي ژوري په شاعرانه آدابو کي و پسولم او د جمالیاتي احساس هغه تنده چي په ژوند کي باید وي د هغه احساس ترجماني او تجسیم و کړم.

مننه

د خپلو ادبي ملګرو انور انور،نواز قایل، کلیم الله کلیم،خلاق ودان،ستارزېړی، خدائیداد شبګیر،محِب محسن، عالم عادل، سلام کاکړ ،ظفرفدا، ګلزار عاصم، لعَل محمد عاصم، حبیب ثاقب، سمیع خوشحال ،حلیم کاکړ او زین الله کلیوال ډېره زیاته مننه کوم چي د شاعرۍ په اصلاح کي یې مرسته راسره کړې ده ، د میني یې پوره وړی یم.

مننه

د خپل سیاسي او محترم ملګري سید اکبر کاکړ او هغو ټولو ګوندي ملګرو زښته مننه کوم چي زما سیاسي او نظریاتي اصلاح یې کړې ده او د ژوند په هر ډګر کي یې کلکه ملګرتیا

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمدعزيز

راسره کړې ده .او د ملګري احسان الله ميرزيي د زړه له تله کورودانی کوم چې د کتاب د مالي لګښت په چارو کې يې راسره ډېره مرسته کړې ده.

مننه

د کلاسيف الله د سيمي د تکړه سندرغاړو لکه امين شباب،بشرمل کاکړ،رحمت واقف او روزي خان شوق کور ودانی کوم چي په خپلو ښايسته اوازونو يې زما شاعري زمزمه کړې ده.

په مينه

عزيزاحمد عزيز

پښتو ادبي ټولنه کلا سيف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

دا فرسوده مړ د لویانو نظام
د زورورو چاړرانو نظام
د څو بې رحمه شیطانانو نظام
د ځناورو دلالانو نظام
چیري چي ګټه څو ماړه پړسوي
چیري چي هر اسراحت خان ته نصیب
چیري چي خوار ته ژوندون شین تاورین دی
د دنیا خوند او خوږلت خان ته نصیب
چیري چي ظلم وي ظلمت اوسیږي
چیري چي قدر د بشر نه کیږي
چي و لوړپوړو ته هر څه ور رسي
داسي نور ګران دی نور وخت تر نه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

له دې نظامه بغاوت پکار دی
دې کې ساه تنګه د خوارانو خلکو
دا په هیڅ شکل د مثلو نه دی
بس په یو ځای شئ زیارکښانو خلکو
د مزدور ټټره پاکول په کار دي
د چیر مخته درپدل په کار دي
د نفرت لیکې ختمول په کار دي
شمعه د علم بلول په کار دي
له غلامۍ نه ځان اېستل په کار دي
له هره لوري پاسېدل په کار دي
دا ځناور رسوا کول په کار دي
تر خپل مرامه رسېدل په کار دي
چې سره یو رنګ انساني ژوندون شي
داسې بدلون ته لاره ورل په کار دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دنیا څه کوم که خپل که راته ځان و وایي
خدای خو دي وکړي چي جانان راته جانان و وایي

د څو غټانو درباریان دي ورله ګټي کوي
غاړي تازه کړي ایاتونه د قرآن و وایي

زما ایمان دی چي د خوار سړي اواز اُچت کړم
ته خو هغه کوڼ چي څه درته خاتان و وایي

په ځان کي و ګورم چي خوله یيې شوه خطا که څنګه؟
هغه تجلۍ چي راته کله ګران و وایي

خپله خو تاته ښکاري پره یم خو زه چیري منم
هله منم چي قصیده دي غریبان و وایي

د ژوند په کلي کي عزیزه! لا بې برخي نه یو
داسي څوک شته چي د خوارانو د ارمان و وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هیڅ نظـر پـر ما د احسان نه لري
زړه لـکه چې هغه jانان نـه لري

هغه چې په ښیرو jامو ګرځېدل
نن هم خواروزار دي اسمان نه لري

زړه مي غواړي ووینم یو داسي کَس
څوک چې په دنیا کي ارمان نه لري

ته چې یې تواف ته هره ورځ راځې
دوئ یوه خویه د انسان نه لري

چاچې هم رټلی وو دا خوار اولس
ګوره نن په غاړه ګرېوان نه لري

ما عزیز چې څومره شکلي ولیدل
هیڅ څوک ستا په رنګه چشمان نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

پیا مې ژوندون احساس کړو پیا مو سره روغه وشوه
یاره خوب وینم که رښتیا مو سره روغه وشوه

نه ځوک راغلي دي نه پرې مالوم نه وړ مالوم دی
بې له خاثانو بې مُلا مو سره روغه وشوه

موږ په خندا کې یو له بله مرور شو سره
موږ مخامخ شو په ژړا مو سره روغه وشوه

پیا به بدلون راځي چې ظلم د هیڅ چا نه منو
که خواران یو ږغ شو پر دا مو سره روغه وشوه

څه غڅ دي واخیست د خوار قام د بربادۍ د بدل
څوک مو تر میان ناست وؤ پر چا مو سره روغه وشوه

جانان وئیلو **عزیز** نور یواځي نه پرېږدمه
که خدای پر یو ځای کړو او لا مو سره روغه وشوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم یو تورتم چې پر جهان یادیږي
دلته وجود لري هر آن یادیږي

څه د حالاتو مجبورۍ په لرم
ګنې خدای شته ډېر مې جانان یادیږي

چې تر سهاره په موړ دواړو شمپرل
کله دې ستوري د اسمان یادیږي؟

خپله دې هم پر دنیا څه کړي دي؟
که دې تش نوم د خوشحال خان یادیږي

دلته د بل په غم څوک نه دي خبر
دلته و هر چاته خپل ځان یادیږي

چې د ځپلي قام په غم غمجن وو
نن راته ډېر هغه انسان یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه په څنګ هنر دي و ناز اوو
ساده عزیز مي په ایمان یادیږي

څلورشعرونه

لږ خو یې پوی کړه یم ستومانه ما له خوبه پاسي
غزل خیالونه دي جانانه ما له خوبه پاسي

په ډکو سترګو ورته ګورمه یواځي ناست یم
ستا تصویرونه پر ما ګرانه ما له خوبه پاسي

هغه یې نه مني د خپلو سترګو زور نه مني
ته پرې ګواه اوسه اسمانه ما له خوبه پاسي

ستا پرندي سترګي نازولي کاته تیر باڼوګان
ته راخیر نه یې قربانه ما له خوبه پاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په باب لیکم خوندوره شي څو ورځې کیږي
هره خبره دې سندره شي څو ورځې کیږي

لکه چې نور یې لمسوې خو ځکه داسې کوې
اپله پر نه ګای مرووره شي څو ورځې کیږي

ګرانه بې تا چې شوم معیوب یم له هر څه و وتم
لکه مرغه چې بې وزره شي څو ورځې کیږي

خدای مه کړه کور یې لکه بیا زما پر سر وهلې
مخ رانه پټ کړې په لار تره شي څو ورځې کیږي

بیا پر منبر وعظ د قتلو کوي او بیا مو وژني
بیا مې تر غوږ هغه خبره شي څو ورځې کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لارې مل مې وؤ پر ځنګ به مې روان وؤ **عزیز**
کاش که جانان و وایي یو وخت مې جانان وؤ **عزیز**

وئیل یې نن و رقیبانو ته خبر شومه زه
نور نه پوهېږم خو له زړه راباندې ګران وؤ **عزیز**

پر نه خبره به یې زړه بدېدی هم ښه کېدی
عجب ساده وؤ عجیبه غوندې انسان وؤ **عزیز**

که د حالاتو مجبورۍ نه وائ هغې به وئیل
داسې به نه وؤ والله سم به مې په ځان وؤ **عزیز**

ماته یې و وئیل چې نور دې په پاک خدای سپارمه
بیرته به رالو او پر خپل ګای به پښېمان وؤ **عزیز**

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحیا څادر یې واغوست زما مینه پښتنه شوه
مستي هیلي مي شوې ځواني لا مي نوره تلوسه شوه

اوس دي یاد دي که دي هېر دي تا به دا راته وئیلې
بس تر مرګه پوري ستا یم دا مي تا سره وعده شوه

تاخبر جنتي وروره چې دوزخ دي راته جوړ کړو
دغه تکه سپینه توره دي د چا په وینو سره شوه

توري خاوري شول ڤتا شول د هغې مور ارمانونه
نن د زوئ په وینو سره ده نن یې پوري دروازه شوه

زه دي پېژنم مختوره چې د چا د لاري مل یې
نن دي بیا بادار راضي کړی نن دي بیا تبۍ توده شوه

چې تر اوسه لوی قاتل وؤ چې تر اوسه ګناهکار وؤ
نن د هغه سړي مل یې اوس دي هغه ژبه زده شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي عزيز باندي مئين دی چي مدام ورپسي ژاړي
له هغه بام څخه وګورئ هغه پېغله ښکاره شوه

دري شعرونه

لکه جنت کي چي روان يم له دنيا نه لاړ شم
ستاسو تر کلي چي زه کله هم جانانه لاړ شم

خلک دي ټول د کوڅې وائي دلته بيا مه راځه
لږ مي دي پوئ کړي چي زه څه رنګه له ځانه لاړ شم

په جانانه غېږ کي يې دا رنګه سکون درلودئ
زړه مي بيا نه غوښت چي له ګران افغانستانه لاړ شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

کله ګلاب کله لمبه شي جانان
بلا مړې وي چې غُصه شي جانان

دلته مي خيال او ځان له واكه وځي
كله چې هلته راښكاره شي جانان

د عشق جهان كي بلا زړه ته تېر دى
كله غزل كله ټپه شي جانان

زه چې پر خپل ژوندانه فكر وكړم
يوه حسينه شان كيسه شي جانان

په داسي حال كي زندګي تېروو
كله تري زه كله خفه شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دلته څنګه بانه* وکړي هلته څنګه محفل جوړ کړي
دلته زخم زخم راکړي هلته ګُل په اوربل جوړ کړي

د خالق قدرت ته ګورم او بیا زه ورته حېران شم
چاته څرنګه ژوند ورکړي چاته څنګه اجل جوړ کړي؟

په هغه ورځ بېخي زیاته نازنینه ښایسته وي
لېونۍ چې سینګار وکړي ښکلی ځان لکه ګُل جوړ کړي

خداي دي دلته له غمونو ښایسته پېښور ساتي
هم دي هلته د خیالونو نازولی کابل جوړ کړي

کله کله مي ورخپل کړي ما جانان په زړه کي ساتي
کله کله انکار وکړي بیا د نه راتلو چل جوړ کړي

هغه اوس یواځي نه دی اوس یې ځان سره سات تېر دی
ستا عزیز په شپه کي کښېني دسلګو نه غزل جوړ کړي

*__بانه__: د عذر یا بهانې ته وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغسې ځوانه او هغسې ښې تازه ګرځوم
د زړه په کور کې به جانانه ستا ښېره ګرځوم

چې دې بدرنګو ته وروښییم دا خپل رنګونه
نو ځکه زه ورپسې لاس کې آینه ګرځوم

سترګې یې ډکې شوې له اوښکو په نه زړه یې ویل
جانانه شوم ډېره ناوخته دروازه ګرځوم

قسم مې کړي درته شپخه چې منم به دې نه
که خولې ته راشي هزار ځله خو توبه ګرځوم

عزیزه! سر ځي او که مال خو پروا نه پرې کووم
له دې چوکاټ او له دې کوره به لمبه ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

بې وسه ګورم د دِلبر کلي ته
د نازنین یار مرور کلي ته

هیڅ پکښې نه وو بس سپېره پاته وه
په اُمید لاړم د ګودر کلي ته

ډېر مظلومان به دې تر غاړه نیسي
که ته حاضر شوې د محشر کلي ته

کاڼي په لاس مې غریبان لیدلي
په لڅو پښو د زورَور کلي ته

بیا مې توبه ده یاره نه به راځم
ستا د تهمت و ستمګر کلي ته

ستا د وصال به ډېر سوالونه کوم
عزیز که لاړم د سرور کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمرونه تېر شو چې جُدا یو بس دی روغه کوو
هسې د خلکو د خندا یو بس دی روغه کوو

هغه رقیب مختور ته وګوره خوشحال په مونږه
چې تهمتونه سره وایو بس دی روغه کوو

هغه دې یاد دې یو بې بله په مو نه وؤ وخت تر
لیرې د نورو په رضا یو بس دی روغه کوو

تر څو به داسې د پرېدیو په پنجو کې ګیر یو
تر څو به داسې پښوا یو بس دی روغه کوو

زما د سر دښمنان ټول سره را جمع کړه بیا
وایه عزیزه! چې مونږ ستا یو بس دی روغه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

که دي شوم ېیا پر سترګو دوؤ پرابر
درځم په در لره پر پښو پرابر

ما ویل زړه مي ستا له غمه شین دی
ده ویل دا به شي ورو ورو پرابر

د قلم ژبه هله خوند پیدا کړي
چې شي په ژوند پر حادثو پرابر

چې سره یو کړې دا پیوزله مخلوق
منم دي هله پر پښتو پرابر

چې د وصال په جام یې نه کړې اوبه
عزیز به نه شي ترهغو پرابر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورشعروته

زړه مې ناڅاپه په درزا شولو پرون ماځیګر
هېر به مې نشي تر قیامته د جنون ماځیګر

لکه د کال په شاني اوږد شي ما لیدلي خپله
خداي دې ځِن ساتي هر سړی ګران د پېلتون ماځیګر

موږ یې په وینو رنګولي یو په هره ورځ کې
موږ یې نه پېژنو چې څه وي د سکون ماځیګر

هغه د چا په غم کې ډوب وو چې مدام یې ژړل
هغه چې ایښي به یې سر وو پر زنګون ماځیګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په کور کې مې هغسې ارمان پیا پاته شو
مکمل نه شولو تصویر د جانان پیا پاته شو

د چېر کوم سیلاب چې راغلئ زه او ته یې پوړو
مُلا هم ځنډې ته ولاړ وو او خان پیا پاته شو

چې د یتیم پر اتنګو به اوښکو لیکه وکړه
ما ویل را ړنګ به شي خو ګوره اسمان پیا پاته شو

پیا مې د خپل خلوص په پیه باندې دا وګټل
پیا له ملګرو شوم جلا او کاروان پیا پاته شو

چېر که څه هم بدل شوی خو کم شوی نه دی
هر څه د لویو دي **عزیزه**! خواران پیا پاته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړونو خوښي خو چلا دي
د جانان سترګي له هر چا چلا دي

راته يې ووېل په مرګ به درځم
په ژوندون لاري زما و ستا چلا دي

ته په محل زه په جونګړه کي ناست
کړي چي تا، کړي چي ما چلا دي

هغه دقام د حق راوړونکي خلک
هغه له دغو په رښتيا چلا دي

عزيز د يار په زړه کي کور جوړوم
ځکه خوارۍ مي له دنيا چلا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمرګ په غېږ کي راله بله زندګي راکوي
ما د اورونو په لار بیایي خوشحالي راکوي

وخت برابر دی چي سودا ورسره وکړمه زه
محبوبا غواړي رانه زړه، راله ځواني راکوي

ارمان یې دا دی چي له ګوتو مي قلم وباسي
هڅه یې دا ده چي ټوپک راله دستي راکوي

د ده چي خوښه وي نو هر څه په اسانه یوسي
خو ماته خپل حق لا په سوال او په زاري راکوي

عزیزه! دلته وینم زه چي ورور د ورور دښمن دي
داسي ځوک نشته چي په درس د ورورولي راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي دغم پلنده زما په سر ده
ستا له تهمته مي آشنا په سر ده

پټ د سينې په حال يې ځان کړه خبر
سپينه پګړی خو د هر چا په سر ده

ځکه مو اوس د صبر څاک ټيولی
د هر چا طمعه د سبا په سر ده

د ځلاند ستورو په شان ډير اشنايه
ستا دښايست خو انتها په سر ده

زما د خوار قسمت به دا حاصل وو
چې ستا خندا زما ژړا په سر ده

شاعران نور دي چې شعرونه ليکي
عزيزه! ستا هسې سودا په سر ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر جمال یې لیکم چاته پر ښکلا یې لیکم
ما چې غزل کله لیکلې ده پر تا یې لیکم

که په دروغ لیکم مولا مې دې ګونګی کړي خلګو
یوه ټپه لیکم یو بیت لیکم رښتیا یې لیکم

که چیرې و وینم چې ظلم پر مظلوم روان وي
دا مې یقین دا مې ایمان دی خامخا یې لیکم

د هر وطن حسن ستایلو له وې خپل شاعران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم

ما یې پر لاس **عزیز** لیکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئیل یې بیا ورځمه بیا یې لیکم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یې د مخ په آئینه کې ورک شوم
که یې د زلفو تاریکه کې ورک شوم

بیا د راتګ امید مې نسته خلقه!
په داسې کور داسې جلوه کې ورک شوم

زما دهیلو غوټۍ مړې کړې خزان
زه په ناترسه زمانه کې ورک شوم

اول مې څرک کاوۀ زه لمر پېژندم
هغه غمی یم په اپره کې ورک شوم

له خپله ځانه او دنیا بې خبر
ستا دښایست په سلسله کې ورک شوم

عزیز په دې باندې ډېر فخر کوم
د ادیبانو په جُمله کې ورک شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډک محفل کې هم اېکړ یمه څه داسې کار دی
په ژوندانه کې لکه مړ یمه څه داسې کار دی

دا څوېم وار دی چې جانان راباندې ګرمه کوې
دا څوېم وار دی چې زه پړ یمه څه داسې کار دی

هغه به خود کوې تازونه څه عجیبه نه ده
زه ملامت یمه زه اړ یمه څه داسې کار دی

ډېرې مودې وشوې ماښی دی او خبر یې نشته
چې هوادار یې د روغېړ یمه څه داسې کار دی

حالات چې و ګورمه تا و ماته نه راپرېږدې
خو زړه مې وایي چې ستا وړ یمه څه داسې کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه چې وکړو سره پیا خبري
جانانه خوند راکوي ستا خبري

د زړه په مینه خو خبر یو سره
خیر دی که وکړي دا دنیا خبري

تر څو به سوزم د پېلتون په اور کې
تر څو به اورم پېنوا خبري

دبابا غوښي مې لیوانو پورې
پیا د یتیم دي په ژړا خبري

په داسې ښار کې استوګنه کوم
دلته خلک بد وړي له رښتیا خبري

دلته د حق ژبه ګونګۍ عزیزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند مي زاوال شو تماشه شوله قرار نه شو
ځان مي تر چار کړو خو هغه سړی مي يار نه شو

پر هره لار ورسره لاړم هر فرمان مې مانئ
يوه ګړۍ راسره هم جانان پر لار نه شو

تشي بد دعاوي ورله ټول عمر خواراتو وکړې
ځکه خو مست دی خان خاني کوي او خوار نه شو

عجبه نه ده د دې ظلم په وطن کې وروښو
د قام خبره چا کوله او په دار نه شو

ما ټوله شپه کول باران او د سيلۍ سوالونه
جانان بيا هم لاړو سيلۍ وه خو ايسار نه شو

چې بې له تا يې شو جانانه د ژوندون وختونه
توري تيارې دي پر **عزيز** چيري سهار نه شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

هغه مې ځان دی په ځان شڅنګه وکړم
چې نه هېرېږي جانان، شڅنګه وکړم

چې هيڅ يې نه کړو را او لوټ يې ډېر کړو
اېله صفت نو د خان شڅنګه وکړم

خوب ته مې نه پرېږدي شبګير مې ساتي
په خپل نامړده ارمان، شڅنګه وکړم

په پټه خوله پر مظلوم نه پاتېږي
په خپل دننه انسان شڅنګه وکړم

زما **عزيز** دی **عزيز** نه پرېږدمه
پرېږدم به کور او خپلوان، شڅنګه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر ساعت کې کوم ستا فکرونه
راسره مله دي وي اشنا فکرونه

په یو ساعت کې یې دنیا پرته وي
څومره خواږه د دلرُبا فکرونه

خدایه یو ځاي په سره څنګه شو موږ
دلته د هر چا دي چلا فکرونه

موږ د ماښام د ډوډۍ فکر لرو
تا سره نشته پر دنیا فکرونه

راځئ چې ټول سره یوه ډله شو
بس دی نور وکړو د سبا فکرونه

عزیزه! شه د سترې قام خواخوږی
پرپږده عیش او بې مانا فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا و تصویر ته مې کتل د زړه قراره ناست وم
عجب ناورین وو زه ماښام پیا تر سهاره ناست وم

د پېوسۍ عالَم وو دېر مې ژړل ،دېر مې ژړل
ستا له یادونو سره ګډ وم ګرانه یاره ناست وم

مُلا کافر کړم چې مې غوښته ازادي ملګرو
په خپل وطن کې وم مګر خو بې اختیاره ناست وم

تا چې ویل دالته راځم او نه راتلې جانانه
پر هغه ځای په هره ورځ ناست وم بې کاره ناست وم

منم چې ستړی وم زهیر وم خو ډاډه په هم وم
له مُلا ناست ومه، له خان او له سرداره ناست وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون　　　　　　　　　　　　　　　　　عزیزاحمد عزیز

چې په لیدو پورې یې ساه اخلمه
ستا د دې مړو سترګو بلا اخلمه

هم په دنیا هم په عقبا مې کافي
چې د خوږې مورکۍ دعا اخلمه

زما و زړه ته یې معلوم دی قدر
ځکه جانان په زر بها اخلمه

ستا و کوڅې ته چې درځم جانانه
قدم د اوښکو په رڼا اخلمه

پر شیرین یار مې پېرزو کیږي کله
عزیز د غم پلنډه په شا اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

چې په خیالونو کې یې وَ رسم تر دره پورې
والله چې ډوب شم به خولَوکې تر دې سره پورې

ددې نظر قایل یم خپل حق به په خپله اخلم
زه انتظار کولای نه شم تر محشره پورې

درته قسم خورم د زیارکښو،مزدورانو ږغ به
زه رسوم چې یم ژوندی تر بحر و بره پورې

چې ما و تا به همېشه سره راتلو جانانه
پر هغه ځای باندې یم ناست تر ماځیګره پورې

نور یې پرېدی توپک له لاسه څخه کاږو راځئ
دقلم ږغ به وړو اشنا تر لر او بره پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون مي ټول تېر شو په دغه هیله بیا به راشي
له کلو تللی مرور جانان پخلا به راشي

دا چې له اوښکو څخه ډکې سترګې تل ګرځوم
هیله مي دا، چېرې ناڅاپه دلربا به راشي

هره ګړۍ د انتظار یې د کلونو په شان
چې ویني ویني وطن ګل خوړه قضا به راشي

د صبر چاره د زړګوټې په دې ډول کوم
خیر دی که نن نه دی راغلی خو سبا به راشي

داسې مي مه بوله چې مرګ تر ژوندانه خوښوم
دغه وختونه چې پر ما دې نن پر تا به راشي

داسې وخت خدای خبر چې و وینم **عزیز**! په سترګو
چې سره یوشو، یو مرام، یوه سلا به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا له تصویر څخه به مخ پر بله نه اړوم
تر څو چې کډه د ژوندون پر هدیره اړوم

په کوم ساعت چې دې پیلتون راتلو زما پر لوري
په هغه وخت یې وؤ ټیټ کړی چې پاخه اړوم

داسې فکرونو سره مخ یمه جانانه همیش
ستاله اولفت څخه به څه رنګه خپل زړه اړوم

ستا په یاري کې مې وجود پر سره انګار کړېږي
بس حال مې مه پوښته ژوندون دې ورځ او شپه اړوم

جانان چې وړی له خپله ځانه سره دا یې وئیل
عزیزه! زړه دې د غمونو همسایه اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

هلَته ښه ژوند دی هلَته يې هوسا مه راځه
دلته مقتل دی غلامي ده پر دې خوا مه راځه

ها جانانه انداز يې نه دی ډېر بدل شو جانان
هسې يې دا نه دي وئيلي چې ته پيا مه راځه

هغه رنګين ماځيګري نشته هجرې ورانې دي
په ويښو لت پت ده سور اور ده پښتونخوا مه راځه

تا ژړولي د مظلومو افغانانو مېندې
پر خوله دې هيڅ چيري هيڅ کله هم خندا مه راځه

اوښکلنې سترګې له ظالم دستوره راله وايي
عزېزه! زه به درته ډېرې کوم دعا مه راځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دڅواب دی د لیلا د زلفو ول لټوم
د ژوند په هیله راوتلی یم اجل لټوم

پیغلي یې خیژي و سنګر ته دسیالۍ د پاره
هسي ناداں یم په دې سترګو کي کچل لټوم

پر دغو خلګو لا تر اوسه لمر ختلی نه دی
نه یې سپوږمۍ شته نه یې ورځ زه یې مشعل لټوم

کلونه تېر شول په دې لاره چي سفر کومه
ازل مي دا د ژوند تر پایه به منزل لټوم

په دغه کلي کي واکمن دی بې هنره خلګ
نور دې اولس ته ,,صنوبر،، غوندي اتل لټوم

چي ستا د مړو سترګو صفت یې پکي نوي کړی
عزیز ناکام شومه تر اوسه لا غزل لټوم

,,صنوبر،،کاکاجي صنوبرحسین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کې مې بس دغه څو رښتیا خبرې کړې دي
ما چې د غزل په ژبه ستا خبرې کړې دي

ته چې مرور یې لا دې نه وینم په هغه ورځ
ګونګ دې شم که چا سره مې بیا خبرې کړې دي

بیا مې مرګ روا شو بیا فتوا راپسې ګرځوي
بیا په واژه خوله هغه مُلا خبرې کړې دي

تا له خو هیڅ نه دي ما تر عمره ژړولئ شي
نن چې دې ریبار ته په خندا خبرې کړې دي

دوئ وایي چې تاسو به هیڅ نه وایاست او چپ اوسئ
ما که څه روا که ناروا خبرې کړې دي

چا دلته د امن او سکون خبره کړې ده؟
چا دلته د علم او رڼا خبرې کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم لیکم که چپ د شاعرۍ جاج به مي ټول اخلئ
ما په ژوندانه کي بس هم دا خبري کړې دي

نن به راته سم سوګند کوي چي ستا یم، ستایم بس
یه عزیزه خلګو راته پیا خبري کړې دي

دوه شعروڼه

زما مجبوري احساس کړه ګران مي کړه یواځي یمه
یاره در خپل مي کړه جانان مي کړه یواځي یمه

ما ستا د پاره ټول ملګري او یاران پرېښودو
له ځانه ورک یمه د ځان مي کړه یواځي یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له عقله کم نه دي غمونو دي سپځلي خلک
له کم نصیبه په اورو نه دي داغلي خلک

د جوړیدو امید یې وي خو ځکه ژوند تېروي
د هجر اور چې پر لمبو دي کړولي خلک

تر اوسه ګرځي بې اسرې فکر یې وه نه کړو چا
آه وچغار کوي له ویره دردیدلي خلک

ورځ په محشر به دي تر غاړه رب قهار و نیسي
تا ډیر په جبر بې قصوره ژړولي خلک

د هغو نوم او ناره دواړه پر دنیا ژوندي دي
تاچې د ظلم په دار کله خپژولي خلک

چې د واکمنو مخ ته وکړي په رښتیا خبره
عزیزه! شتون لري نیستی نه دي ښاغلي خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ارمانونو مي په زړه کي زلزله جوړه شوه
په هیله هیله مي له ژونده تماشه جوړه شوه

خالقه خدایه داسي وخت پر غریبانو راغلي
د ځوغټانو یې په ژوند باندي مپله جوړه شوه

چي نیت صفا وي تر ړنده سترګه هم اوښکه راځي
له پندو لارو د وتلو دروازه جوړه شوه

دغه احسان د هېرو نه دی چي پر ما یې کړي
له دوو چشمانو مې د ژوند ټوله کیسه جوړه شوه

غرض دي نور وو ټول جهان ته لکه لمر ښکاره وؤ
دا ځو کسان دي د راتګ هسي پلمه جوړه شوه

پخوا خو یو **عزیز** ویاند وؤ په دې ټول کلی کي
سوکه سوکه خلګ راټول شو قافله جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناروغه زړه به له پېلتونه خامخا جوړوم
له مودو تللی مرور جانان به بیا جوړوم

په دې ظالمه زمانه کې زندګي ګرانه شوه
له خلکو لرې یوه جونګړه پر صحرا جوړوم

راته معلوم شوې اې مختوره د رقیب په خوله وې
هسې دروغ وؤ تا وئیل چې ها او دا جوړوم

چې حسن زیات وي د حسینو قدر هم پکښې وي
مزدور لالې له د خوبو بله دنیا جوړوم

که څه هم زه عزیز په خاورو کې ژوندون تېروم
تاله محل د زړه په کور کې دِلرُبا جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور خو زاوال دی ساه تنګي ده او ستومانه ژوند دی
ژوند چې جانان دی خو تر تا پوري جانانه ژوند دی

نور د هوس دنیا او خوَښي له ما ټولي پاته
دا چې تر اوسه یې لا ژغورمه له خانه ژوند دی

د بلاګانو، ځناورو نه خوندي دی خلکو
دلته که خوَږ دی که بدرنګه له انسانه ژوند دی

چیري چې نشته رنګین خیال، او شعور وده کړې
هلته هوسا دی هم هَلَته په اسانه ژوند دی

د ظالمانو په نړۍ کې د ظلمت کلي کې
زه یې نیولی، ما نیولی له ګرېوانه ژوند دی

نور درته څه و وایم څه دی نازنین دی که نه
سترګې دي ژوند، بانه دي ژوند چوړ دې خندانه ژوند دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صفا مخ دي زندګي اوس راته ګرانه ښکاري
د روڼ سبا طمعه دي ماله را ويرانه ښکاري

شوم ليوني پس اوس په دښتو شاړو شپې تېروم
مړ به مې هم کړې علامې داسې جانانه ښکاري

يو ورځ به راوړې افتونه د دې ښار پر لوري
څه اثرات دي لا اوس هم راته طوفانه ښکاري

ځوانان ليږې او دی په خپله پرتغري پاتېږي
دا مې يقين دی او دغسې له فرمانه ښکاري

بايد چې يو شو د نفاق اورونه مړه کړو زياته
کنې **عزيزه**! بېقدري مو راروانه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایستو ستړګو جانان مرور
نن راته ځمکه هم اسمان مرور

له تازه ډکي پیپ خونکاري سترګي
هم ښکار کوتکي پاڼوګان مرور

د دومره ظلم وس دي نه لرم زه
په دې له تا نه شي سبحان مرور

د ستړي ژوند په درته څه وو وایم
د زړه له کوره مي ارمان مرور

ځکه مي اوښکي تر دوو سترګو راځي
د زړه قرار شاهِ خوبان مرور

عزیز دي پیا صفت نیمګړی وکړو
هم مي قلم هم مي بیان مرور

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

شپې دي تیرېږي د هجران په سایه
چې رقیب ګرځي د جانان په سایه

د دنیاګۍ تصویره څنګه جوړ شوې
درکې ئن ډېر ګرځي د ځان په سایه

جانان جدا مي شو له څنګه څخه
ده زندګي مي د زندان په سایه

په بخت مي و نیوی د کاغو اواز
جواب یې راغلی د ارمان په سایه

خلک د یار په څنګ کې شپې تېروي
عزیز د شعر شومه روان په سایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وخت به راشي نن مي هيله په زړګي کي راله
ستا د وصال تنده جانانه په مستي کي راله

په ژړا سر وه په سلګۍ وه فریادونه یې کړل
د وخت مستوره په لڅ سر په تاوسي کي راله

له کاڼي کلک زړه مي نري شو له هجرانه څخه
اوښکه له سترګو د جانان په جدایي کي راله

په محفلو کي راله نه راتله خندا پر شونډو
نن یم حېران څنګه هغه په تنهایي کي راله

عزیزه! چا چي به له ډېره کِبره نه راکتل
نن ورته ګوره چي په سوال او په زاري کي راله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر خوار زړګي مي ارمانونه د جانان پاته دي
د ژوندون شپې مي په تیاره کي د هجران پاته دي

د وخت په ظلم فنا نشو نه یې ماتې ورکړه
په دغه کلی کي اوس هم څو اتلان پاته دي

چي شپه او ورځ اوښکي ترې څاڅي د جانان په غم کي
په اوښکو هم نه شو ړانده روغ مي چشمان پاته دي

ډېر ارمانونه قتل کیږي هره ورځ خالقه!
ستا په دنیا کي ختم نه دي ظالمان پاته دي

د وخت په دوړو فنا شوي **عزیز** مه هېروه
پکي دِلبره څو خویونه د انسان پاته دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې زه او ته پخلا یو، ولې داسې یمه؟
هغسې پیا سره همراه یو، ولې داسې یمه؟

ډېره موده شوې ضدې زړه مې پېلتون ته منې
لکه ملګرې د پخوا یو، ولې داسې یمه؟

ده راmالومه چې هغسې مینه پاته نه ده
لکه یو بل ته په دعا یو، ولې داسې یمه؟

په ډک محفل کې راته ولې بل څوک نه وې ښکاره؟
لکه چې زه او ته تنها یو، ولې داسې یمه؟

ته مې عزیز یې او زه ستا یمه تر مرګه پورې
لکه په زړو کې سره وایو، ولې داسې یمه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم مي قولونه ستا په یاد دي هم مي کار په یاد دی
ستا مي ترخې خبري یادي دي هم جار په یاد دی

زما تر غوږو خو لا زګېروی او لا ژړا وي مدام
تاته اواز د شپېلۍ یاد دی لا سِتار په یاد دی

اوس د لویانو په رضا یې او هر څه یې منې
وه دروغجنه تا خو وېل چي زما خوار په یاد دی

چي پر ما وخت وو د سختۍ دا مي لیدلي ټوله
هم مي مُلا د کلی یاد دی هم سردار په یاد دی

وه ښایستې محبوبې تا خو مي څهره هېره کړه
زما دي تر اوسه د ښنګړیو شرنګهار په یاد دی

خلکو وئیلو چي دنیا پر بله خوا روانه
د لېوني **عزیز** تر اوسه لا خپل یار په یاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته قبول نه دي په هیڅ چې دي هرڅه وتاته
وخت راتړدې دی چې در وا به ړوم خوله وتاته

ته خو یې نه منې چې زه دي کړم په غشو زخمي
خو پر خپل ځان دي ګواهان دا خپل باڼه وتاته

سوال د یوې پوسې کومه دومره ګران هم نه دی
خو وخت څه داسې دی کوم یې په نه زړه وتاته

د وخت غاصبه بیا به ته کډه په شا ګرځوې
که سره ټول په کومه ورځ شو پښتانه وتاته

چې دي زما د مرګ د پاره کړو تیار غلیمه
هسې نه اړ شي په دې دار باندي خاته وتاته

عزیزه! زړه مي یې ژوندون مي یې جانان مي ته یې
ځکه خو غاړه غړوم تر دپواله وتاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خړه پړه او ویرانه پاته
زموږ کوڅه ده بې جانانه پاته

اتلان هر وخت وي د تنګ پر ډګر
بې مخې تل وي له میدانه پاته

په څه اشرف دمخلوقاتو خدایه؟
دلته کوم شر دی له انسانه پاته؟

په هره خوا دي ظالمان کشوي
کومه ټوټه دي کړم ګریوانه پاته؟

بېسوادي وي ضعیفې د ملت
ځکه سیالې در نه افغانه پاته

عزیزه! ډېر وینم ایمان یې نصیب
ډېر په دې ښار کې بې ایمانه پاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

سوکه سوکه د زړګي چیغه تر زبانه رسي
صبر تمام شو اوس مې لاس ستا تر ګریوانه رسي

ټا اُمید نه یمه په هیله زندګي تېروم
دغه فریاد به لا یو وخت کي تر جانانه رسي

ځکه یې غواړمه نه خپله نه د بل د پاره
دا سلسله دي د ښېګړي تر احسانه رسي

د وخت فرعون چي یې د ظلم زولنو کي ساتی
دا هغه خلګ دي چي آه یې تر آسمانه رسي

عزیزه! څه په هغه مینه پښتانه خبرَوؤ
چي له امینَ* تر امان* او خوشحال خانه رسي

*حفیظ الله امین او غازي میر امان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبې ويدې شولې افکار ويده شو
ډېر اتلان ويښ په دار ويده شو

چې يې وَيل مو ږ ته بيداره اوسئ
اوس په خبرو د اغيار ويده شو

په لوږه، تنده غريب شپه تېره کړه
په بېغمۍ باندې سالار ويده شو

په ژوند يې نه شولو د ښتک ملگري
نن د محبوبې پر مزار ويده شو

خدايه دا شپه که د وصال اوږده شي
پر زنگانه مې شيرين يار ويده شو

دلته **عزيزه**! له چا وکړو گيله
چې دښمن ويښ شولو غمخوار ويده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو ویښ نه شو اکثر ویده دی
له هره غمه بې خبر ویده دی

څوک انتظار کې د خیام ځنګیږي
څوک پیا په هیله د کوثر ویده دی

نورو ته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چې نهر ویده دی

خدایه سهار نه کړې جدا به شو موږ
په پسته غېږ کې مې دلبر ویده دی

دلته تیارې دي او تیارې به اوسي
تر څو عزیزه! چې بشر ویده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښګړو شرنګ وو د توبو پر کلي
زه چې راتلمه پر سپېدو پر کلي

چې يو د ېل له غمه نه وي خبر
دا به پېغور وي د پښتو پر کلي

چې د رڼا صفت و ېل ته کوي
پېخې تیاره وي د هغو پر کلي

اوس په تنکۍ ځوانۍ کې ګډه شوله
اوس يې مستي ده د ښو پر کلي

اوس هغه کلی هديره ښکارېدو
د سلګو ږغ وو د شملو پر کلي

هغه د ېل په غېږ کې شپې تېروي
عزيز لا ګرځم د وعدو پر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا تر مرګي د تړون کړې وه وعده پرته ده
هغه ستا لیک مي ایښی هغه کتابچه پرته ده

په ګرځنده کي راسره دی ستا لیکلی پیغام
له تللو پس دي هم له ما سره تحفه پرته ده

هسي پر نه څه مرور دی چي موډې و وتې
نه څه توی شوي نه څه شوي نه کیسه پرته ده

خاتانو مځکه او اسمان دي سره څومره لیري
زمونږ او ستاسو تر میان دومره فاصله پرته ده

بیا د طالب په پردي ږم ټوټې شهید ټولوم
هلته یې لاس دلته یې پښه هلته سینه پرته ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ستر ګو کي ګیلې لري که څه وايي
و ګوری هغه کاږه واږه وايي

دا کلی پخوا د ښایستونو وو
څومره په ارمان سترې شپانه وايي

ماته به دي ږغ کاوو د تنګ پر ځای
سترګي لا اوس هم مښي ويده وايي

خپله خوله کلا ده هم بلا خلګو
نه یم په خیر خو پښتانه وايي

زه **عزیز** له ژونده ځکه سترې یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

سوکه سوکه په چل او ول ګډېږه شوه
بلا په کلي د اتل ګډه شوه

پښه ماڼۍ دي هم پتا نه لري
که د غریب سړي کوډل ګډه شوه

په دغه چل باندې و نه پوهیدم
سره را ګډ یې کړو اورېل ګډه شوه

د روڼ سبا په هیله هیله ګوري
له حیا ډکه په ځنګل ګډه شوه

د سولې خلک جنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مې په کابل ګډه شوه

عزیزه! چیغه د غریب د خولې وه
پاس له آسمانه په محل ګډه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا کلي کي خفه پرته وه
نن يې په سترګو کې کيسه پرته وه

تش د ښکلا د پاره نه دي سترګي
زما د مرګ پکې پلمه پرته وه

چې د مظلوم په وينو سرې وي همېش
نن پر هغو شونډو توبه پرته وه

پر وخت بې وخته شوې ملا صاحبه
سهار لا نه وو ټوله شپه پرته وه

د تقوا غوټه دي بې ځايه پولم
پرون د خان پر دروازه پرته وه

عزيزه! دلته رڼا نه اوسيده
ځکه په هر کور کې نيژه پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار انتظار شپه تپره شوه
خواره قسمته په اسره تپره شوه

په مینه مینه په غوځي کي راغله
مستته محبوبه تر توبه تپره شوه

بس د وصال ته به ېپي خوند اخلمه
اوس د غمونو سلسله تپره شوه

موږ خو ېپي سر او کال په خوله ګرځوو
ستاسو پر کلي خو روژه تپره شوه

بیا به دي جبر پر زوال مخه شي
که پر دا سیمه تاریکه تپره شوه

له خلکو پټ چي مي جانان وؤ عزیز
لاړه اوس هغه زمانه تپره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبر نه يو قيامت دی که دنيا کې اوسو
پر داسې سيمه چې څوک نه وايي رښتيا کې اوسو

ږغانده ژبه مو ګونګۍ کړه د حالاتو ستم
په سترګو وينو خو ملګرو ناپينا کې اوسو

چاته مجبور يو کنې دلته راته ګران دی ژوندون
کلی مو اور دی سرې لمبې دي چې بې تا کې اوسو

آسمانه ستړي يو بس نور راباندې مه قهرېږه
موږ په کيږدۍ کې بې همدرده په صحرا کې اوسو

د هغه کلي اتلان مو په دار و ځړېدل
په ځوريدلې درديدلې پښتونخوا کې اوسو

تر څو به زمونږ د ارمانونو جنازې راليږي
عزيزه! څوپوري به ستړي پېنوا کې اوسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

قسمت مي نن ویښ شو په ځان خبر شو
د زړه په څرېکو مي جانان خبر شو

د تکبُر ماڼۍ يې و لړزېده
په سوګي چيغه مي اسمان خبرشو

نور دي په سپينو جامو نه تېروزي
دلته هر کَس ستا په ايمان خبر شو

ستا د ستم زما د قلم له وجي
د زړه پِه مينه رقيبان خبر شو

عزیزه! ځکه مو کورونه وران دي
ښاريان بې ننګه دی جهان خبر شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لندو سترګو مې پروا نه کوي
جانان جفا کوي وفا نه کوي

چې ټول مالت یې کړو را لوټې لوټې
هغه وَیل داسې به بیا نه کوي

په ها او دا مې خطاباسې همېش
رویبار کیسه صفا صفا نه کوي

لا خو یې و پالې د ځان په رنګه
لا څوک د چا د زړګې غلا نه کوي

چې ماته څه وایې هغه به کوي
مُلا به کار له دې سیوا نه کوي

عزیز به نور پر ځنګانه ویده ووم
هغې وَیل خوب دې تنها نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

نن مې بیا له اوښکو ډک دي چشمان دواړه
څنګ پر څنګ چې وو رقیب او جانان دواړه

دا ده مینه که جنون دی نه پوهیږم
ځوروي مې ستا وِصال او هجران دواړه

نور پر هر څه مخالف دي یو له بله
خوما وژني پیګانه او خپلوان دواړه

د ایمان شمعه دي مړه وه ځکه ولاړې
چې دي پرېښودل سنګر او میدان دواړه

نن و راشه مقبرې ته که یې ګورې
خړې خاورې شو عزیز او ارمان دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې تش یاد وي راسره اباد یم
بس زندګي وي ښایسته اباد یم

ته خو مې لوری د کور بد ایسوې
زه چې دې و وینم کوښه اباد یم

دوی په مستۍ کې په زوال بې خبر
وایي پر څه کاږم توبه اباد یم

موږ دغه فکر له دنیا جلا کړو
چې که وي توره یا تېزه اباد یم

ته که یې هرڅو ماتېده و غواړې
عزیز به داسې همېشه اباد یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا له څُماره ډکي سترګي کاري وار به کوي
چي داسي نه کوي ته وایه چي څه کار به کوي

د غلامۍ او جهالت دي چاپېرچل کي خلګو
څوک لېوني شته چي خبره د اختیار به کوي؟

د قام تقسیم مو د دې لوئی تباهۍ لامل دی
دا چي هر څوک کوي په خوښه د اغیار به کوي

ځکه مي و غوښته بوسه ترې باوري ومه زه
دا ګُمان کي لاهم نه وؤ چي انکار به کوي

دلته په بیا بیا ثنواتي شکلي نه څپلیږي
دغه خوارۍ که څوک کوي نو اپله زیار به کوي

هغه پوهیږي راته اړ دی ماښی ځکه کوي
که ورته وَ وایم عزیزه! را چار به کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر غشئ مي تر زړه ووتی
چي سَوئ ږغ تر ماته خوله ووتی

اوس په يوه کار باندي نه شرميږي
ولاړی هغه تر سرَه و شته ووتی

پيا به يې ټوله دنيا نه کړي راتم
که تر دا سيمه پښتنه ووتی

اکثره ګير شولو هر چا ليدلي
دا يو پر يله دروازه ووتی

عزيږه! څوک چي وو د تاج حقداره
په لڅو پښو زمونږ تر کوڅه ووتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

د زړه په میان کې مې اغزی پاته شو
رقیب چې و لیدو موسکی پاته شو

زه خو پر نه خبره نه سړی شوم
هغه هر څه کول سړی پاته شو

چې مې ژوندون غوښتو هغه ته کېدو
چې مې مرګی غوښتو مرګی پاته شو

ستا د یزید ظلم په خاورو ګډ شو
ثوم حُسیني مې ګړندی پاته شو

ستا وښایست ته یې چې ډېر وکتل
دا ستا عزیز ګوره ګونګی پاته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

دلته پُرسد هم لیونی خبر دی
ستا په پلمو اوس هر سړی خبر دی

ستا په یاري کي مي اوس دغه حال دی
په ما د کلي هر کوچنی خبر دی

زموږ پر دغو تږیدلو کورو
باندي اوس نه راځي پسرلی خبر دی

نور به دي څه رنګه جانانه ستاییي
ستا په ښکلا خو مي زړګی خبر دی

خانه بس اوس دي پر خانۍ وپرېږه
په ښه او بد مو هر ځلمی خبر دی

عزیزه! هلته کله کله ورشي
په موږ خو هره ورځ مرګی خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثن یې دردونه پر پرهار ویده شو
پس له عمرونو په قرار ویده شو

د ځو بدمخو د وفا په هیله
په توره شپه کې مو سهار ویده شو

هغه لا څوک وو چې له وهمه ورک شو
هغه وو څوک چې پر انګار ویده شو

دلته به امن، امن، امن غوارو
دغه خبر یې کړه تکرار ویده شو

دا ته چې ثن بولې د ویاړ خاوندان
راته معلوم پر کومه لار ویده شو

مُلا په ورځ کې زما د حق غاصب دي
په شپه یې چوف کړ استغفار ویده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیزه! هغه خلک مه هېروه
چې بې ګناه پر سر د دار ویده شو

څلور شعرونه

ډېر راته ګران دي راسره دي د ګرانې خطونه
راله رایاد کړي پخوا وخت ستا پخوانې خطونه

کله په ناز کله ماڼی او کله درد وؤ پکښې
زه لېونی، وخت لېونی، ستا لېونې خطونه

اوس لا هم ژوند راکوي اوس هم حوصله راکوي
ستا د ښکلا،ستا دښایست، ستا د ځوانې خطونه

زه چې یې لولم ورته خاندم او په سترګو یې ږدم
ستا د اقرار،ستا د انکار، ستا د ورانې خطونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ شي د پل په خوله روان شي ما يواځي پرېږدي
څوک چي هم دېر راپاندي ګران شي ما يواځي پرېږدي

د څنګ ملګري وي په چار چار راته ټول ږغيږي
خو چي بيا وخت د امتحان شي ما يواځي پرېږدي

ما چي د کوم ظالم پر ضد ورته قربان کړی وي
يار تر هغه ظالم قربان شي ما يواځي پرېږدي

عجبه ده چي څوک مي خپل وي او هر څه تر چار کړم
هغه د پل سړي جانان شي ما يواځي پرېږدي

خوب مي ليدلی که رښتيا شو خو زهره مي چوي
ياران مي ټول سره ياران شي ما يواځي پرېږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوره مو نه کیږي بس ورانه ښه ده
چې جدایي شوله جانانه ښه ده

هسې یو ورځ راته غضب جوړېدې
چې پوره نه شولې ارمانه ښه ده

ښه شو چې را دي کړی په خپله جواب
ښه شو چې نه شوم بې زبانه ښه ده

شوه مې جونګړه د سیلاب په مخه
دغه دي ښه وکړو اسمانه ښه ده

تا به هر وخت وَیل رښتیا حالونه
چې شوې ټوټې ټوټې ګرېوانه ښه ده

نن پر دغه خبره ګډ وو سره
عزیز چې ولاړ شي زموږ له میانه ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په څړیکو کې مې اوسې پر ما ګران دی هغه
قربان قربان یې شم له سترګو نه چانان دی هغه

څوک چې په درد باندې خبر وي د چا آه پیژني
انسانان ټول دي مګر زما په خیال انسان دی هغه

پروند یې داسې راته وه ویل سبا به درځم
نن ورته ګوره پر هغه قول پښېمان دی هغه

دلته چې څومره لوی ظالم وي نو هغه هوسا وي
دلته چې څومره وي مظلوم سترې ستومان دی هغه

خدایه چې سترې پښتانه په وینو و لمبېدل
مځکه هم نه شوله ټوټې ټوټې، اسمان دی هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مرګ ته نږدې یم خو تر اوسه پوري مړی نه یم
ده دید په جام دي ګرانه یاره اوبه کړی نه یم

زما و غاړي ته خو پړي خلکو ډېر جوړ کړي
خو زه پټپله د هیچا د غاړي پړی نه یم

که خداي کول بیرته راځم بیرته به ته ظهیر یې
چي بیرته راتشم زه داسي سیلاب وړی نه یم

کلونه وشو چي پیلتون دي په خندا تېروم
تر دې کسب چار شم تر اوسه پکي ستړی نه یم

عزیز د زړه او وجود ټول اختیار چي چا ته ورکړو
هغه جانان وایي چي زه ستا پوروړی نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره مي بار شي يوه خوا نه کيږي
راشه چي يو ځای شو بالا نه کيږي

خلکو وئيل چي جانان نه هېرېږي
نه مي مثل دا دی رښتيا نه کيږي

اوس خلک لاره و آسمان ته باسي
زياتې کاروونه په مُلا نه کيږي

دا ته چي وايې ما به نه يادوې
واوره صفا وايم صفا نه کيږي

پر رنګ مي پېژني هر څوک مئين يم
د شنو چيچنه ده په غلا نه کيږي

چيري چي مينه او مئين يادېږي
ښکه به ذکر زما او ستا نه کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شو چي خبر شوم له نظره ستا
هیله به مي وه خیژي له دره ستا

ما باندي خو دلته خلګو ولیدې
نور انتظار نه کوم محشره ستا

ته خو سر تر پایه د صفت وړ یې
کومه ادا و ستایم دلبره ستا

ماته کابل جان، کوټه جنت ښکاري
چار له کندهار او پېښوره ستا

مونږ ته خو بس غم په برخه شوی دی
ځکه لاري نه څارو اختره ستا

ورځ د پېلتانه په دغه تپره کړم
لاړ شم پېرته راشم تر ګودره ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خداي که راله وس او حوصله راکړه
غاړه به دي مروړم زوروره ستا

ځکه خو **عزیز** لا زندګي کوم
یاد وي راسره د زړګي سره ستا

دوه شعرونه

ننن مي د خپل زړه خلاف داسي فیصله کړې ده
ما د هغه جانان له میني نه توبه کړې ده

دا پکي شرط دی چي لیږئ به مي د یار کلي ته
*بیا تبلیغانو ما د یو کال اراده کړې ده

*زما د یو کال اراده ده
که تبلیغیان مي د یار کلي ته لیږینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کښې خو مې ته یې او ستا سترګې دي
یاره ښایستې دي رښتیا سترګې دي

زه دي په اپرې اپرې کړم یاره چې
سرې لمبې اوروته که دا سترګې دي

ماته وایې هیڅ حال به ته نه وایې
زه یې څنګه پټ کړمه زما سترګې دي

ته مې نور دې ستړي ژوند ته وګوره
اوښکې دي بهیږي او دا سترګې دي

یه شیریني څوک دي رانه و نه خوري
وینم دلته ډیري بلا سترګې دي

ځکه خو **عزیز** درپسې ژاړمه
توري دي خوږې دي والله سترګې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په غزل کې مې ستایلې دې خو ته یې هغه
زوې مړې! ځان چې مې بللې دې خو ته یې هغه

ويل يې لاس چې مې سره کړي دي خو ستا د پاره
ما چې اختر چاته لمانځلې دې خو ته یې هغه

چې مې وجود کې ساه غرېږي خو هم ستا له وجې
چې ښايسته پرې دغه کلې دې خو ته یې هغه

زه خپله خپل ځان سره جنګ کوم پرې نه پوهېږم
په ما که لږ هم پوهېدلې دې خو ته یې هغه

ته ماته ښتګه آزادي ښايې د ځان لاس پوښې
هغه چې غې ته يې ساتلې دې خو ته يې هغه

هغې نجلۍ ويل چې پل راباندې ورور **عزيزه**!
چې مې خپل ځان لره منلې دې خو ته يې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر یې تېر شو خندا نه پېژني
دا خواران خلګ سبا نه پېژني

د هغو خلکو واک اختیار دی دلته
څوک چې روا، ناروا نه پېژني

هم یې پر لاس هم یې پر پښو پرېوزي
دا سادګان لا مُلا نه پېژني

پروند یې خپل ومه پر څڼګ ورسره
نن مې مختوره اشنا نه پېژني

دې ظالمانو رانه هر څه وړي
پېغلې ګودر او نڅا نه پېژني

قسم په خدای درسره مینه کوي
عزیز ساده دی ریا نه پېژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مې ستا په پښتنو سترګو کې
بلا مزې دې په دې دوو سترګو کې

ځومرې حیا او رنګینې پرته ده
ستا مهذبو ښایستو سترګو کې

خلګو له ما نه په ګیلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترګو کې

ځکه خو نه اوړې نظر له تا نه
مینه دې ډېره ده په مړو سترګو کې

عزیز چې داسې له دنیا جلا یم
فکر مې اړ دی په هغو سترګو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دي په ورځ هم دي په شپه یادوم
جانانه تا به همېشه یادوم

په دغه عمر کې واعظ را ښايي
دا سرخوږلې دا توبه یادوم

که ډېر عمرونه ګرانه یاره تېر شي
زه به دي مینه پښتنه یادوم

زمونږ په وینه باندي خان وهلې
دا شیش محل دغه ښکله یادوم

دا چې کعبه کعبه مې خېژي له خولې
د خپل شیرین جانان کوڅه یادوم

ستا خړې پړې نازولې سترګې
هم په غزل هم په ټپه یادوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي سره دواړه په خندا اوسیدو
هغه محفل هغه لهظه یادوم

ځلور شعرونه

نه په ماښي راسره وي نه راپخلا دی جانان
نه راته وایي چي د بل یم نه زما دی جانان

کله په ناز مخ رانه واړوي ګناه خو نه ده
په قصده نه کوي ملګرو لا پروا دی جانان

د عقاب سترګي،لمرین مخ او دنګه ونه چنار
دا نښاني لري له خلکو چي جلا دی جانان

د **عزیز** زړه دی د **عزیز** د سترګو تور دی هغه
د **عزیز** ځان دی د **عزیز** د پاره سا دی جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مينه كوم مينه په وار وار كوم
دغه مي روزګار دی دغه كار كوم

ښه خبر یم ښكلي دي دروغ وايي
بيا هم چي څه وايي پرې اعتبار كوم

ځوك چي د وطن په مينه سر وركړي
زه په داسي خلكو افتخار كوم

خدايه څنګه خوب دی څنګه خلك دي
نه اوري ناري وهم چغار كوم

ياره د راتلو نېټه راوښيه
ډيري مودې وشوې انتظار كوم

دا مي د ناروغ لالي د رنځ دوا
ځكه په بنګړيو شرنګهار كوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دومره راته ګران دی تازولی دی
زه ورته پر هره خبر چار کوم

کلي ته خبره شوم عزیز راځي
ځکه خو په نیمه شپه سینګار کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ شم و هینداري ته ارمان پر څېره و وینم
زه چې ستومانۍ د خپل جانان پر څېره و وینم

ناست یم شپګیرې وي له یادونو سره لوېي وي
کله چې روڼ ستوري د اسمان پر څېره و وینم

وژاړم بې خوده شم یو داسې کیفیت مې وي
زه چې روڼې اوښکې د انسان پر څېره و وینم

خدایه دې ته څنګه مساوات او روڼا و وایم
هر وخت خړې خاورې د ستومان پر څېره و وینم

زړه نا زړه مزل دې له کلو پر له تړلې یو
بیا یه یو څو نخښې د ګمان پر څېره و وینم

خوب وینم **عزیز** هغه تجلۍ کلې ته بیا راشې
تور داغونه بیا د هغ شیطان پر څېره و وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغې کوڅې چې کله پر ما راشي
معطر خیالونه راوړي هوا راشي

تصور کې چې دې جوړ تصویر ته ګورم
کله و خاندم او کله ژړا راشي

زړه ته ډاډ او تسلي ورکوم داسي
بیا به کلي ته هغه دلربا راشي

مُلا جان خو په غوړ لاس کښیږدي او لاړ شي
چې خیره چیري هم د رښتیا راشي

څه عجب غوندي رنګونه سره ګډ شي
چې زلفان دې د څپرې پر رڼا راشي

نن هغې وئیل **عزیز** رښتیا مئین دی
تر غوږو مې د مئین زړه درزا راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شعرونه

دا خوبولي سترګي ئن ییا په مزو اړوي
نیت يې دی کړی خامخا مي تر توبو اړوي

بیګا يې هم په دغه لاس باندي جامونه نوش کړل
اوس ورته ګوره هغه ګوتي پر تسبو اړوي

و چالاکۍ ته يې والله ګوته په غاښ پاته شوم
خپله راوړی جنګ هغه پر پښتنو اړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خیاله نه وځي که هر څومره له ښاره وځي
زړه کې دېره دی چیرې اوس له دې مداره وځي

دا څنګه ته یې چې په شپه مې خوب ته هم نه پرېږدې
دا عجب یاد دې دی په ورځ سړی له کاره وځي

که درته و وایم خفه نه شې جانان مې ته یې
کنې په ښار کې ښکلې دومره دې له شماره وځي

په شپه کې راشې سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي

هڅه مې کړې ده جانانه خلک نه خبروم
شیطانې اوښکې مې له سترګو بې اختیاره وځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ما له خو دي اوس ژندګي ګرانه کړه
تا چې اې اشنا راسره ورانه کړه

دا چې نه راګوري نه خندا کوي
چا زما په مینه بدګمانه کړه؟

هغو ته تاچونه ورپه سر کړو دوئ
چا چې مي د قام وینه ارزانه کړه

بیا دي د دیدار په هیله درغلم
بیا مي ځولۍ ډکه له ارمانه کړه

نن خو یقین راکړه چې ضرور درځم
نن خو خبر خلاسه له امکانه کړه

ولي دي د ست چامونه تش شولو
ولي دي جفا راته پرېمانه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم منم دا حقیقت دی تر جهان مي خوښ دی
زه ګناه کار خو په دې نه یمه جانان مي خوښ دی

و دې غریب اولس ته لار د انقلاب ور ښایي
دا قهرېدلي په غضب اخته اسمان مي خوښ دی

د هر بدمخي لاري نه ګورم عادت مي جوړ دي
چي وي پر ننګ باندي مېئن هغه انسان مي خوښ دی

زما و ژبه ته یې مینه او ښکلا ورکړې
درویش* مي هم د زړګي سر دی او کاروان* مي خوښ دی

نه مي تر اوسه له مُلا سره حضرت وئیلي
نه مي تر اوسه دا وئیلي دي چي خان مي خوښ دی

*درویش درانی
*پیر محمد کاروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شعرونه

ښکته لیونۍ ده راته ښه ایسي
پېغله غرځنۍ ده راته ښه ایسي

ځکه ورته داسي حق حیران یمه
نخښه ده نجلۍ ده راته ښه ایسي

ګراني بې تا ګل او ګلزار څه کوم
ستا د چَم سیلۍ ده راته ښه ایسي

زه چي په ګناه د قامولۍ کي مرم
دار دی که زېندۍ ده راته ښه ایسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په يېي اورمه درمانه وايه
څه دي پر زړه دي پر ما ګرانه وايه

نن دي له رنګ نه ښکلا کډه کړې
شيريني چا کړلې ستومانه وايه؟

تا خو د نه راتلو قسم کړی وو
څنګه در ياد شومه جانانه وايه

هسې دي زه کړم د جهان تهمتي
په ځان دي څه جوړ کړو ارمانه وايه

ولې ګونګی شولې په سخته ورځ کې
دا مې تپوس دی قهرمانه وايه

ما ته د بل زده کړي مه را ښايه
که دي څه زده دي نو له ځانه وايه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وئیل **عزیزه**! یې ناچوره
که دي رنګ ژېړ دي له خفګانه وایه

کابل جان ته

والله په ژوند و پوهېدم کابله!
ستا پر کوڅو چې ګرځېدم کابله!

چې دلته وم نو یو ژوندی سړی وم
ساه مي شوه بنده چې راتلم کابله!

چې بیا به راشم او که نه خو واوره
تا به تر مرګه یادوم کابله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار دي کوم له ډېره وخته ياره
راشه پر ما تېرېږي سخته ياره

دا هم ژوندی ماته هم ژوند راکوي
ستا د يادونو شيبکۍ درخته ياره

دا ده ځوانۍ غرور زوال له پيدا
آخر به کوز شي له دې تخته ياره

بيا خو به و مروړې دا خپل لاسونه
چې راته و دروي سنخته ياره

د کور پر ضد به دي عزيزه! خپل کړم
که پېښي نه ومه بد بخته ياره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیا مي قلم او کاغذ یو ځای کړو نن پیا کیسه ده
پیا هغه ته یې ورته غوړ شه چانه ستا کیسه ده

لا مو ساه تنګي ټولنیز ژوند تغیر نه دی کړی
لا مو پر ژبه د ادم او د حوا کیسه ده

ډېر سترګور مو د خاناتو په دربار کي ناست وي
ما اورېدلي چي دروغ دي که رښتیا کیسه ده

لار ورکوای نه شو که دوئ لار اخیستنه نه کوي
هسي غزلي سره واېو تر وا وا کیسه ده

دا سوکالي او اباديي په دې غلام وطن کي
دا لا له لوېو لوېو غرونو نه پنا کیسه ده

رېپاره دومره رډ جواب او هغه ښکلی چانان
دا د هغه نه ده صفا وایه د چا کیسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ډېر راته ګران دی څه ارځان خو نه دی
زما ژوندون دی تش ارمان خو نه دی

چې په کلو کلو مې حال نه کوې
یار چې هر څوک دی مسلمان خو نه دی

هغه د خپل قدر لږ قدر کوي
هسې بې ځایه مهربان خو نه دی

دا چې د بل په وینه نه اوبېږي
دا کار د چا دی د انسان خو نه دی

بیا نتواتې به وي بیا به ورشم
که شي خفه هغه تاوان خو نه دی

که یې هر څو رټي له دره ځني
عزیز به بیا درځي پښېمان خو نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم به یېې اړه وي په خوله کې سړی
چې کله ځای جوړ کړي په زړه کې سړی

که لېوتتوب کې مې قبول کړي هغه
ما خو دې خدای له سره ته کې سړی

د چا تر دوو سترګو یې قدر کوؤ
نشته یې نور په ګرد *کاله کې سړی

هغه تر ټولو ښکلو، ښکلی جانان
ښکله یې هېر کړي ښکله وکې سړی

عزیزه! پاته شي د کور کارونه
چې درته و دري په وره کې سړی

*کاله: په سیمیزه لهجه کې و کهول (خاندان) ته وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

توري توري شپې دي رڼا نه لرو
ژوند لرو د ژوند مسیحا نه لرو

ځان ته د دروغو دلاسه ورکړو
زغم د جدائي په رښتیا نه لرو

موږ مفاد پرست او حرام خور غندو
کرکه له داهسي ملا نه لرو

زړه لرو ایمان لرو ضمیر لرو
څه دي که دا ډیره دنیا نه لرو

ورک شپې چې میدان د ننګ او پت راشي
ځکه باور ستا په وینا نه لرو

ور مي د زړه بند کړو بالا مه راځه
نوره دي د ناستي هوا نه لرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله چې زه له خلکو ېږل يم که جهان ېدل دی
هم مې آرزو هم مې مرام هم مې ارمان ېدل دی

خدايه د دين نه د دنيا سو دا لاروركئ اولس
هم مې ملا ېدل د کلي او هم خان ېدل دی

نه هغه رنګ ماځيګري شته نه خندا ېر شوڼډو
چې بې له تا سو په والله اوس مې ګزران ېدل دی

له هرې خوا باندې مرمۍ د ظالمانو اورې
هغه د مينې کلی اوس په قبرستان ېدل دی

اوس د حالاتو په ېنجو باندې زخمې زخمې دی
دا ستا عزیز نه دی هغه رنګه انسان ېدل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت دی د سکون دی د بقا کلی دی
چې پرې مئین یمه ملګرو د اشنا کلی دی

چا راته وېل چې واوره ورېږي کوم مړي کوم
دلته به هیڅ نه راته وایې د مُلا کلی دی

دلته که و ژاړو وچاته او پرچا به ژاړو
دلته لوټلی مشرانو په سلا کلی دی

چې راته ګل وؤ راته ګران وؤ خو هم ستا تر سترګو
چې راته اور دی سرې لمبې دی خو بې تا کلی دی

نه مې پرحال باندې رحمیږې نه مې چغې اورې
څنګه ویده دی دا اوس څنګه ناروا کلی دی

عزیزه! خلک به خبر شي او پېغور به کوي
دا مات بنګړي راسره ټول کړه شاوخوا کلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور مي ستا له ميني نه توبه وکړه
نن مي زړه کي دغه فيصله وکړه

زما د زني خال او پارخوګان ستا دي
ووايه! خو خير دئ مسخره وکړه

بيا که راله نه راتلې پرې پايم به
ته خو د راتګ يوه وعده وکړه

ما دي کتل لارو ته، ته نه راتلې
نن يې په خوږه ژبه ګيله وکړه

دلته به د امن چنډۍ جګې شي
وخت راسره داسې زمزمه وکړه

زه **عزيز** په دې باندې خوشحاله يم
نن مي ستا د هجر فاتحه وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا رانه زړه يوړو او چا راله تاوان کړی دی
د مينې ښار کې مې هم سود کړی هم زيان کړی دی

هغې نجلۍ څه په معصومه انداز داسې ویل
ته خو زما يې تا خو ما سره پېمان کړی دی

زما د کلي مُلا ماته څنګه لارې ښائي
ته راته و وايه تا کوم کار د انسان کړی دی

زه خو دې هره ورځ په اوښکو يادوم جانانه
و وايه تا راپسې کومه ورځ خفګان کړی دی

عزيز په دې باندې ډاډه يم او خوشحاله اوسم
د زړګي سر د محبت راسره قرآن کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرمرین لباس پوښ شوې ده په خیال به راشي
هغه به هر څه په ځان پوري کړي سنبال به راشي

چې ته به هم راپسې ژاړې زه به هم تنها یم
دامې ګمان نه وؤ چې ګرانې داسې حال به راشي

مور خو تپر هم په وینو رنګ کړو دا به هم داسې وي
تاسو یې لار څارئ، دی ستاسو نوئ کال به راشي

خیر دی که نن مې د دستار سرونه دار له بیایي
دا مې یقین دی وخت به بل وي او په سوال به راشي

بیا به د حق په اذان ویښ کړي دا پېغمه اولس
بیا به ناري کړي پر منمبر هغه بلال به راشي

عزیزه! تل به د هجران ترخه وختونه نه وي
بیا به شو مور غاړه غړۍ شپه د وصال به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مي محل ته ضرورت نه مي دنیا په کار ده
د وخت تیارو ته مي یو څرک یوه رڼا په کار ده

نه سرخوړلی طبیب پوه شو نه ما حال بیان کړو
د زړه زخمو له مي دا ستا یوه خندا په کار ده

ما ته عبث دی د دروغو نه که ډک وي کتاب
ما ته یوه خبر په کار ده خو صفا په کار ده

زه پرې خوشحال یم خو دا نه چې جنازې ترې پاسم
ماته د امن او د مینې پښتونخوا په کار ده

دا نه د ننګ دي نه د دین زیاتې را پاتې شولو
دې ځنګېدلو ملایانو له دعا په کار ده

عزیزه! دلته د پېوسو د مُسکا د پاره
د دې غټانو په کورو کې لږ ژړا په کار ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چا ورخپل کړم نه يې مرستې ته لاسونه راکړل
قسمته تا راته بلا ډېر تکليفونه راکړل

په چا چې ناز مې کاوۀ څوک چې مې د څڼګ سړی وؤ
نن راته هغه جانان رډ بډ جوابونه راکړل

ځکه دې زه مدام په ياد لرم هېرېږې مې نه
تا راته ګرانې د وفا ډېر قسمونه راکړل

نه دم پيوند کړو، نه يې وس د داروګانو لرم
په داسې وخت کې دې خالقه پرهرونه راکړل

د زړګي تنده به پرې ماته کړې **عزیز** جانانه
هغه چې تله راله يې لاس کې تصويرونه راکړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه انساني رضا ته ګوري نه يې زړه خوړېږي
د کاڼي زړه لري هغه کاڼی په څه خوړېږي

خو ورته و وایه ظالم يې سر دي نه پرېکوي
زوی مړې! ولې دي په حق وئيلو خوله خوړېږي

دا جنوني جذبې دي اُف يې تر خوله نه راځيږي
کنې نو څنګه څوک په دومره وهل نه خوړېږي

چې نه شرمیږي په پېغور د سترګو تور نه لري
کنې په سترګو کې چې لږ لري اوبه خوړېږي

چې څوک مظلوم پر مځکه باندي کړي ناحقه زهير
ما اورېدلي په قبرو دننه مړه خوړېږي

عزيز د داسي لېوني احساس خاوند دی چانه!
هم دي راتګ باندي خوړېږي هم په تله خوړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر جابر پر هر يو جبر مي ناره کړې ده
که مخ ته دار هم وي خبره مي يوه کړې ده

لکه مُلا له حق ويلو له رښتيا خبرو
ما له توبې نه خاص په دغه شان توبه کړې ده

وجود مي اور واخست او زړه مي له چهانه تور شو
نن راته ورور د ورور د مرګ داسي کيسه کړې ده

بالا مي وس نشته چي ولاړ دي شم له ځنګه سره
نور دي پرېږدم نوره مي هوډه پښتنه کړې ده

نه پخلا کيږي نه خبري د جهان زغمای شم
د خپل **عزيز** جانان پر کور مي مرکه کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند ستو مانه راسره وي د ارمان خبري
خدایه چې څوک به راله راوړي د جانان خبري

واړه دروغ دي چې باور وربانديي هيڅ و نکړئ
د دې مفتيي خبري او د هغه خان خبري

نوردي د کلي هر سړی په کردار ښه خبر دی
نور دي په خوله کې بدي ښکاري د ایمان خبري

دلته که وائې راته وایه د کاروان په حقله
دلته مي نه خوښيږي ګوره د څاروان خبري

راشه پخلا شو راشه پيرته به شو غاړه غړی
راشه چي و باسو له میانه د خفګان خبري

ته راته وايه زما **عزيزه**! ستا غزل مي خوښه
هغې وئيل په کار مي نه دي د جهان خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مخ ته مي و نیسه هینداره راغلم
د سترګو توره له سینګاره راغلم

سترګي مي ستا په سترګو نه ولیدي
په خالي لاس ستاسو له ښاره راغلم

بیا مي د تنګ تنده شوه بیا به ورځم
څو واره ولاړمه څو واره راغلم

بیا به دي سم د ځان په زور خبر کړم
که چیري یو وار پر قراره راغلم

درپسي خپل کلی وطن مي پرېښود
زما عزیزه! ستا د پاره راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې د کرکه له چا کړې نه نفرت کړی دی
ما په ټول عمر کې ملګرو محبت کړی دی

پرون دې ږغ راته ډیر تند نن خندَرویه ښکارې
شک مې یقین شو چې دې بیا چوړ مصلحت کړی دی

چاچې مې قام او قامولۍ له د زیان پرېکړه کړې
له داسې خلکو مې پېشکه بغاوت کړی دی

نن په ټټاکو پښو ورځمه نن یې چیرې پرېږدم
نن راته هغې ښایستې د خولګۍ ست کړی دی

ما همېشه ملې دښمن په ګوته کړی وروڼو
ما همېشه ږغ د یووالې پر ملت کړی دی

څوک چې ما وژني څوک چې ما پر دنیا نه خوښوي
زما مُلا د هغو خلکو امامت کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما یتیم ارمان دي خپل کړی او پرې و رحمېدې
درته قربان پر خپل **عزیز** دي شفقت کړی دی

څلور شعرونه

ازادي څه ته وایي دلته تر قفسه ژوندون
څه ده حالاتو بې رخي ده څه بې وسه ژوندون

دوئ چې سر وخوري وائي مړ نه دی شهید شو لالی
خو زما په برخه وي ملګرو تر نفسه ژوندون

باداره! څنګه ځان ځانی دي کړې په موړ راګډېږي
تر سو به دلته تېروؤ داسي بې کسه ژوندون

دا پر سکونه ژوند خو ورونو بزدلان تېروي
سړی خو هغه دی چې واخلي له محبثه ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستركي يې زور لري چې ما پخلا كړي
ترې مرور شم دوی مې بيا پخلا كړي

هغه قاتل د پښتنو دی واورئ
څوك چې د دې عصر مُلا پخلا كړي

كه د پرپدو په لمسون نه تېر وځو
خدای به مو ټول عمر پخلا كړي

راشه چې خپله مركه شو سره
نشته هيڅ څوك چې ما و تا پخلا كړي*

هغې وئيل ما دې په اور پخه كړي
خو زما عزيز دې خامخا پخلا كړي

*جانانه راشه چې پخلا شو
زما وستا څوك دې چې موږ پخلا كوينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تا مې وړې دې جانانه له مودو خبرې
مه کوه زياته خو نو مه کوه د تلو خبرې

چې ترې اوړر شم بيا يې هيڅ په خيال کې نه ورځمه
هغه کوې راسره هسې تر ليدو خبرې

نورې عبث دي که يې هر سړی کوي جانانه
خبرې دي که هم خو ستا تر ګائيدو خبرې

بيا خدای خبر څه وخت يو ځای شو نن مې دا و منه
نن به کوؤ سره اشنا تر لمر ختو خبرې

لکه شکرې، لکه قند،لکه د شات خوږې دي
تر ګل نازکې دي پستې دي تر اوبو خبرې

عزيز خو نه غواړم چې څوک هم له تا څه و وايي
تا ته حېران يم چې پر ما دي شي پېرزو خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه دي وستايم څه چل نه راځي
ژبه مي ګوټګه د غزل نه راځي

سر دي قلم شه دا دي څڼګ و وېل
ولي به سوله پر کابل نه راځي

خير دى که پيوسي دڼګ محل د سامراج
خوني سيلاب دي پر کوډل نه راځي

شکر ژوندي خوشحال خاني فکرونه
خوبونه مه وينئ مغل نه راځي

اوس پسرلی شو بې له تا پسرلی
اوس خوشبوياني د سنبل نه راځي

دا تيارخور دي په غضب اخته شي
عزيزه! مرګ دي پر اتل نه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظمونو برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه د وېر کلی وو

ملګرو لاړم په اُمید د ګودرو تر کلي
د شملورو ځنګیالیو پښتنو تر کلي
تر هغه کلی چې په تل پکې خندا خوره وه
په هر طرف به د پښتو پت و حیا خوره وه
چې بې له لري خلک راغلل د دیدن د پاره
د خوشحالۍ په تمنا د دې ګلشن د پاره
چې به یې پېغلې په خندا تلې او خوشحاله به وې
ددې فضا په رنګینیو کې بې حاله به وې
هغه وطن هغسې نه وو اوس د وېر کلی وو
هغه ګلشن په وینو سور وو ډېر زهیر کلی وو
هغه تنکې ځواڼان واړه بې کوره ولو
څه بې باباڅه بې خورکۍ او څه بې موره ولو
په وینو سور وو هغه ښکلی نازولی وطن
په چیغو سر وو په دردونو دردپدلی وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلا رنګ د ماشوماتوپه ژړاکي ورک وو
هغه ګلشن اوس د مرمیو په برپښنا کې ورک وو
ډیري د قدر وړ شملې تر خاورو لاندي ولې
د خندا ګانو ډکي خولې تر خاورو لاندي ولې
د هغه کلي خلک واړه مهاجر له کلي
د بل په هیله وو وتلي در په در له کلي
هغه د ختو په کورو کي اوس څوک نه اوسېدل
په هغه ښکلو منظرو کي اوس څوک نه اوسېدل
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو
د خوشالۍ سندري نه وې د ښکلا وطن کي
پښتون بې قدره وو اوس هم په پښتونخوا وطن کي
د ډیرو خویندو لوپټې د ورور په وینې ولې
د ناز نین اولاد په غم مېندي غمجني ولې
هغه د تنګ ظلمیان مې ټول د غم پر کلی پراته
عزیزه! وګوره بې قدره نازولي پراته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري چې اوښکې تر ګرېوانه رسي

پر داسې سیمه مې نظر لګیدو
چیري چې کاڼي مو پر سر لګیدو
چیري چې نه پیژني ستړي خلک
چیري چې وتړي په پړي خلک
چیري چې اوښکي تر ګرېوانه رسي
چیري چې لوږه تر انسانه رسي
چیري چې ظلم وي تیاره اوسیږي
چیري چې علم پوهه نه اوسیږي
چیري چې حق وي له حقداره لري
چیري چې ګل وي له ګلزاره لري
چیري چې ختمه د ورورۍ جذبه وي
چیري چې زور د ځان ځانۍ جذبه وي
چیري چې بَل وي د نفاق اورونه
چیري چې شَل وي د همت لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيري چي وژني پيقصوره خلګ
چيري چي ورک وي له دستوره خلګ
چيري چي ولي چي مسجدونه خلګ
چيري چي بايلي ايمانونه خلګ
چيري چي و باسي له کوره خلګ
چيري چي و شړي په زوره خلګ
چيري چي ويني وي دردونه اوسي
چيري چي ظلم وي اورونه اوسي
په داسي حال کي پښتانه اوسيږي
چيري چي نوره دنيا نه اوسيږي
دنيا يوه ده په سلا مو ولي
تاريخ د ګراني پښتونخوا مو ولي

عزيزه! اوس لاهم ويده دی پښتون
د ځان له حاله خبر نه دی پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهالی دلته نشته

زړه مي شين دی لويه خدايه
څه ناورين دی لويه خدايه
دغه څنګه ژندګي ده؟
هري خوا ته ځان ځاني ده
پس که سوځو که نهر يو؟
يو له بله تاخپر يو
دنيا ټوله په سلا شوه
هر طرف ته واويلا شوه
چې خاين يمه ترهګر يم
زه ده هري بدۍ سر يم
زه ظالم يم زه مختور يم
زه د هر ناولي ورور يم
خو اوس هم په خوب ويده يم
لا په هيڅ باندي پوه نه يم
ما په هره ګولۍ ولي
سره ګډ دي ټول ښاغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما سر له تنه پرې شي
زما پر کلي غلبلې شي
قاتل زه یم مقتول زه یم
زهیر زه یم فضول زه یم
زما وینه بې بها ده
تویوي چې یې روا ده
چې هر غم زموږ مېلمه دی
چې وطن مو هدیره دی
چې اوروته دي لمبې دي
چې په هر لور غلبلې دي
بس هم دغه مو ګناه ده
چې پووالی دلته نشته
چې پووالی دلته نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا

په شپه پیغمه په قرار ویده ووم
د روڼ سبا په انتظار ویده ووم
خو چې راپاسیدم تیاره خوره وه
پر روڼ نظر مې توره شپه خوره وه
یو داسې غږ مې تر غوږو شولو نن
بدن مې ټول په رپېدو شولو نن
وائي جانان دي په ارمان تللئ دی
د زړګي توان دي په ارمان تللئ دی
نور به یې ته پر دنیا نه ووینې
بیا به هغه مسیحا نه ووینې
اوس تر قیامته هغه نه راکښېنې
هغه په دارتګه سفر تللی دی
چیرې چې بیرته ستنېده نه لري
په داسې لاره مسافر تللی دی
زړه مې راڼک شو ما ویل یه بادار!!!!
ولې دي داسې کړو جلا پړواره؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

عزیزاحمد عزیز

ټول ارمانونې نیمه خوا پاته شول
یاران یې ټوله پښوا پاته شول
په داسي ګل ځواني رخصت ولې شو؟
داسي یاب ېند د محبت ولې شو؟
هغه پر ټنګ مئین او ستر مبارز
د هر سړي د زړګي سر مبارز
هغه پښتون او هغه تر مبارز
د هر وجود د هر ښر مبارز
ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا
هغه د مینې یوه رنګینه دنیا
هغه د خوار اولس د سترګو تور وو
د هر پیوزله او لاچار غمخور وو
د تورو خاورو ېندیوان ولې شو؟
داسي جدا راته جانان ولې شو؟
خو.. خدایه! ستا په فیصلو کې څه کار؟
زمونږ په لنډو او اوږدو کې څه کار؟
ته چې هر څه کوې خو ستا رضا وي
ستا په رضا کي د هر چا رضا وي

ګران ګوندي ملګري شهید اکرم مبارز ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ګیله او مدعا

زما څښتنه زما پاداره!
زما لوی پروردګاره!
یو وړه غوندې ګیله ده
له ګناهو مې توبه ده
خو!
پوستړی شان فریاد دی
دا خړ کور چې مې برباد دی
دا چې اورم غلبلې دي
دا د اوښکو قافلې دي
دا چې سرې وینې بهیږي
دا چې کډې دي باریږي
دا چې ستړی شان تصویر دی
دا چې هر کس مې په ویر دی
دا چې خوندې مې بې کوره
په ژړا ژاړې سر توره
دا د کوم جرم سزا ده؟
بیا مو کړې څه ګناه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ورړوکې شان مدعا ده
توقع مو بس یو ستا ده
چې موږ ستړي په قرار کړه
راپخلا ییر ته بهار کړه
دښمنان مو خوار او زار کړه
زموږ خړ وطن ګلزار کړه
زموږ ګران وطن سمسور کړه
زموږ بې کوره خلک پر کور کړه
بس یوالی رانصیب کړه
موږ و یو بل ته قریب کړه
نور له دې جنګونو ستړي
موږ له دې مرګونو ستړي
زموږ دغه سوال پوره کړه
موږ په سوله ښایسته کړه
ژوند مو سوله، بقا سوله
عزت سوله ،حیا سوله...

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه تحفه

پوهیږم نه چې یې دانه دانه کړم
که یې کړم هار وه خپلې غاړې لره
هغې سپوږمۍ رنګه حسینې نجلۍ
هغې نازکې نازنینې نجلۍ
راته یو دارنګه ډالۍ کړې ده
دا پیرزوینه لیونۍ کړې ده
چې یې ژوندون ته حوصله راکړې
هغې نجلۍ راله تحفه راکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه عارضه

يوه عارضه لرمه
درنه زما محبوبې
پوهېږم يې مجبوره
اې د وفا محبوبې

نور انتظار وخوړم
ستا د ديدن انتظار
بالا كولاى نه شم
دغه ويرجن انتظار

راشه زموږ كلي ته
په لمبو تور سوى يم
د پېلتانه له لاسه
زه لكه سكور سوى يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم تحفې دي راځي
خو زړه سکون نه لري
ستا د وصلت ټپاکڼ
تاب د پېلتون نه لري

نه ماڼيڅن يم له تا
نه څه ګيله لرمه
راشه لږ حال مې وکه
دا عارضه لرمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library